

4. MOJŽIŠOVA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

KAPITOLA 1

Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, v stánku úmluvy, prvního dne měsíce druhého, léta druhého po vyjití jejich z země Egyptské, řka:

² Sečtete summu všeho množství synů Izraelských po čeledech jejich, a po domích otců jejich, vedlé počtu jmen každého pohlaví mužského po hlavách jejich,

³ Od dvacítiletých a výše všechny, kteříž by mohli jíti k boji v Izraeli, sečtete je po houfích jejich, ty a Aron.

⁴ A bude s vámi z každého pokolení jeden muž, kterýž by přední byl v domě otců svých.

⁵ Tato pak jsou jména mužů, kteříž stanou s vámi: Z pokolení Rubenova Elisur, syn Seducův;

⁶ Z Simeonova Salamiel, syn Surisaddai;

⁷ Z Judova Názon, syn Aminadabův;

⁸ Z Izacharova Natanael, syn Suar;

⁹ Z Zabulonova Eliab, syn Helonův;

¹⁰ Z synů Jozefových, z pokolení Efraimova Elisama, syn Amiudův; z Manassesova Gamaliel, syn Fadasurův;

¹¹ Z Beniaminova Abidan, syn Gedeonův;

¹² Z pokolení Dan Ahiezer, syn Amisaddai;

¹³ Z Asser Fegiel, syn Ochranův;

¹⁴ Z pokolení Gád Eliazaf, syn Duelův;

¹⁵ Z Neftalíмова Ahira, syn Enanův.

¹⁶ Ti jsou slovoutní z lidu, knížata pokolení otců svých, ti jako hlavy tisíců Izraelských budou.

¹⁷ Vzal tedy Mojžíš a Aron muže ty, kteříž jmenováni byli,

¹⁸ A shromáždili všechno množství prvního dne měsíce druhého, kteříž přiznávali se k rodům svým po čeledech svých, po domích otců svých, a vedlé počtu jmen, od dvacítiletých a výše po osobách svých.

¹⁹ Jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak sčel je na poušti Sinai.

²⁰ I bylo synů Rubena prvorozeného Izraelova, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, a podlé počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského, od dvacítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

²¹ A načteno jich z pokolení Rubenova čtyřiceti šest tisíců a pět set.

- ²² Z synů Simeonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, sečtených jeho vedlé počtu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,
- ²³ Načteno jich z pokolení Simeonova padesáte devět tisíců a tři sta.
- ²⁴ Z synů Gádových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podle počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli bojovati,
- ²⁵ Načteno jich z pokolení Gádova čtyřidceti pět tisíců, šest set a padesát.
- ²⁶ Z synů Judových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,
- ²⁷ Načteno jich z pokolení Judova sedmdesáte čtyři tisíce a šest set.
- ²⁸ Z synů Izacharových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podle počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,
- ²⁹ Načteno jich z pokolení Izacharova padesáte čtyři tisíce a čtyři sta.
- ³⁰ Z synů Zabulonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podle počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,
- ³¹ Načteno jich z pokolení Zabulonova padesáte sedm tisíců a čtyři sta.
- ³² Z synů Jozefových, a nejprv, synů Efraimových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, podle počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,
- ³³ Načteno jich z pokolení Efraimova čtyřidceti tisíc a pět set.
- ³⁴ Potom z synů Manassesových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji,
- ³⁵ Načteno jich z pokolení Manassesova třidceti dva tisíce a dvě stě.
- ³⁶ Z synů Beniaminových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti do boje,
- ³⁷ Načteno jich z pokolení Beniaminova třidceti pět tisíců a čtyři sta.
- ³⁸ Z synů Dan, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji,
- ³⁹ Načteno jich z pokolení Dan šedesáte dva tisíce a sedm set.
- ⁴⁰ Z synů Asser, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti na vojnu,
- ⁴¹ Načteno jich z pokolení Asser čtyřidceti jeden tisíců a pět set.
- ⁴² Z synů Neftalímových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedlé počtu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,
- ⁴³ Načteno jich z pokolení Neftalíмова padesáte tři tisíce a čtyři sta.
- ⁴⁴ Ten jest počet těch, kteréž sečtl Mojžíš a Aron a knížata Izraelská, dvanácte mužů, kteříž byli vybráni po jednom z domů otců svých.
- ⁴⁵ I bylo všech sečtených synů Izraelských po domích otců jejich, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli vycházeti k boji v Izraeli,
- ⁴⁶ Všech sečtených bylo šestkrát sto tisíc, a tři tisíce, pět set a padesáte.
- ⁴⁷ Levítové pak vedlé pokolení otců svých nejsou počítáni mezi ně.
- ⁴⁸ Nebo byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- ⁴⁹ Pokolení Levíského nebudeš počítati, a nepřičteš jich k synům Izraelským,
- ⁵⁰ Ale ustanovíš Levíty nad příbytkem svědectví, a nade vším nádobím jeho, a nade všemi věcmi, kteréž přináležejí k němu. Oni nositi budou příbytek i všecka nádoby jeho,

oni přísluhovati budou jemu, a vůkol příbytku klásti se budou.

51 Když se pak s místa bude míti hýbati příbytek, složí jej Levítové; a když se bude klásti příbytek, vyzdvihnou jej Levítové. Kdož by koli cizí přistoupil, umře.

52 I budouť se klásti synové Izraelští, jeden každý v ležení svém, a jeden každý pod praporcem svým, a po houfích svých.

53 Levítové pak klásti se budou vůkol příbytku svědectví, aby nepřišlo rozhněvání mé na shromáždění synů Izraelských; i budou Levítové držeti stráž u příbytku svědectví.

54 Učinili tedy to synové Izraelští; všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili.

KAPITOLA 2

Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, řka:

2 Synové Izraelští klásti se budou jeden každý pod korouhví svou, při praporci domu otců svých; vůkol stánku úmluvy opodál klásti se budou.

3 Tito pak rozbijí stany k východní straně: Korouhev vojska Judova po houfích svých, a kníže synů Juda Názon, syn Aminadabův,

4 A u vojště jeho lidu sečteného sedmdesáte čtyři tisíce a šest set.

5 Podlé něho pak položí se pokolení Izachar, a kníže synů Izachar Natanael, syn Suar,

6 A u vojště jeho lidu sečteného padesáte čtyři tisíce a čtyři sta.

7 Pokolení Zabulon podlé nich, a kníže synů Zabulon Eliab, syn Helonův,

8 A u vojště jeho lidu sečteného padesáte sedm tisíců a čtyři sta.

9 Summa všech sečtených u vojště Judově sto osmdesáte šest tisíců a čtyři sta, po houfích jejich. Ti napřed potáhnou.

10 Korouhev vojska Rubenova klásti se bude ku poledni po houfích svých, a kníže synů Ruben Elisur, syn Sedeutův,

11 A u vojště jeho lidu sečteného čtyřiceti šest tisíců a pět set.

12 Podlé něho pak položí se pokolení Simeonovo, a kníže synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai,

13 A u vojště jeho lidu sečteného padesáte devět tisíců a tři sta.

14 Potom pokolení Gád, a kníže synů Gád Eliazaf, syn Ruelův,

15 A u vojště jeho lidu sečteného čtyřiceti pět tisíců, šest set a padesáte.

16 Summa všech sečtených u vojště Rubenově sto padesáte a jeden tisíců, čtyři sta a padesáte, po houfích svých. A ti za prvními potáhnou.

17 Potom půjde stánek úmluvy s vojskem Levítů u prostřed všeho vojska. Jakýmž pořádkem klásti se budou, takovým potáhnou, každý v svém šiku pod korouhví svou.

18 Korouhev vojska Efraimova po houfích svých bude k západu, a kníže synů Efraimových Elisama, syn Amiudův,

19 A u vojště jeho lidu sečteného čtyřiceti tisíc a pět set.

20 Podlé něho pak položí se pokolení Manassesovo, a kníže synů Manassesových Gamaliel, syn Fadasurův,

21 A u vojště jeho lidu sečteného třiceti dva tisíce a dvě stě.

22 Potom položí se pokolení Beniaminovo, a kníže synů Beniamin Abidan, syn Gedeonův,

23 A u vojště jeho lidu sečteného třiceti pět tisíců a čtyři sta.

24 Summa všech sečtených u vojště Efraimově sto osm tisíců a sto osob, po houfích jejich. A ti za druhými potáhnou.

- ²⁵ Korouhev vojska Dan bude k straně půlnoční, po houfích svých, a kníže synů Dan Ahiezer, syn Amisaddai,
- ²⁶ A u vojště jeho lidu sečteného šedesáte dva tisíce a sedm set.
- ²⁷ Podlé něho položí se pokolení Asser, a kníže Asser Fegiel, syn Ochránův,
- ²⁸ A u vojště jeho lidu sečteného čtyřiceti jeden tisíc a pět set.
- ²⁹ Za nimi pokolení Neftalímovo, a kníže synů Neftalímových Ahira, syn Enanův,
- ³⁰ A u vojště jeho lidu sečteného padesáte tři tisíce a čtyři sta.
- ³¹ Summa všech sečtených u vojště Dan sto padesáte sedm tisíců a šest set. Oni nazad potáhnou při praporcích svých.
- ³² Ta jest summa synů Izraelských po domích otců jejich, všech sečtených v celém vojště po houfích jejich, šestkrát sto tisíců, tři tisíce, pět set a padesáte.
- ³³ Levítové pak nejsou počítáni mezi syny Izraelské, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- ³⁴ I učinili synové Izraelští všecko; jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak rozbijeli stany při korouhvech svých, a tak táhli jeden každý po čeledech svých a po domích otců svých.

KAPITOLA 3

Tito jsou příběhové Aronovi a Mojžíšovi od toho dne, když mluvil Hospodin s Mojžíšem na hoře Sinai.

- ² A tato jsou jména synů Aronových: Prvorozený Nádab, potom Abiu, Eleazar a Itamar.
- ³ Ta jsou jména synů Aronových, kněží pomazaných, jejichžto ruce naplněny, aby úřad kněžství konali.
- ⁴ Umřel pak Nádab a Abiu před Hospodinem, když obětovali cizí oheň před Hospodinem na poušti Sinai, a neměli synů. Protož konal úřad kněžský Eleazar a Itamar před tváří Arona otce svého.
- ⁵ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- ⁶ Rozkaž přistoupiti pokolení Léví, a postav je před Aronem knězem, aby mu přisluhovali,
- ⁷ A drželi stráž jeho, i stráž všeho množství před stánkem úmluvy k vykonávání služby příbytku,
- ⁸ Též aby ostříhali všeho nádobí stánku úmluvy, a drželi stráž synů Izraelských a konali služby příbytku.
- ⁹ Dáš tedy Levíty Aronovi i synům jeho; vlastně dáni jsou mu oni z synů Izraelských.
- ¹⁰ Arona pak a syny jeho představíš, aby ostříhali kněžství svého; nebo přistoupil-li by kdo cizí, umře.
- ¹¹ I mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka:
- ¹² Aj, já vzal jsem Levíty z prostředku synů Izraelských na místo všelikého prvorozeného, kteréž otvírá život mezi syny Izraelskými. Protož moji budou Levítové.
- ¹³ Nebo mně přináležejí všecko prvorozené. Od toho dne, když jsem pobil všecko prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem sobě všeho prvorozeného v Izraeli od člověka až do hovada. Mně bude: Já Hospodin.
- ¹⁴ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, řka:
- ¹⁵ Sečti syny Léví vedlé domů otců jejich, po čeledech jejich, každého pohlaví mužského; zstáří jednoho měsíce a výše počítati budeš je.
- ¹⁶ I sčeti je Mojžíš podlé řeči Hospodinovy, jakž rozkázáno mu bylo.
- ¹⁷ I byli synové Léví ze jména tito: Gerson, Kahat a Merari.

- 18 Tato pak jsou jména synů Gersonových po čeledech jejich: Lebni a Semei.
- 19 A synové Kahat po čeledech svých: Amram a Izar, Hebron a Uziel.
- 20 Synové pak Merari po čeledech svých: Moholi a Musi. Ty jsou čeledi Lévi vedlé domů otců svých.
- 21 Od Gersona čeled Lebniťská a čeled Semejská. Ty jsou čeledi Gersonovy.
- 22 A načteno jich v počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše sedm tisíců a pět set.
- 23 Čeledi Gersonovy za příbytkem klásti se budou k straně západní.
- 24 Kníže pak domu otce Gersonitských bude Eliazaf, syn Laelův.
- 25 A k opatrování synům Gersonovým při stánku úmluvy náležeti bude příbytek i stánek, přikrytí jeho i zastření dveří stánku úmluvy,
- 26 A očkované koltry k síni, i zavěšení dveří síně, kteráž jest před příbytkem a při oltáři vůkol, i provazové jeho ke všeliké potřebě jeho.
- 27 Od Kahat pak pošla čeled Amramitská a čeled Izaritská, a čeled Hebronitská, a čeled Uzielitská. Ty jsou čeledi Kahat.
- 28 V počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše bylo osm tisíců a šest set, držících stráž při svatyni.
- 29 Čeledi synů Kahat klásti se budou k straně příbytku polední,
- 30 A kníže domu otcovského v čeledech Kahat Elizafan, syn Uzielův.
- 31 V jejich pak opatrování bude truhla, stůl, svícen, oltářové a nádobí svatyně, jímž přisluhovati budou, a opona i všecko, což přináleží k ní.
- 32 Kníže pak nad knížaty Levíťskými Eleazar, syn Arona kněze, ustavený nad těmi, kteříž drží stráž při svatyni.
- 33 Od Merari pak čeled Moholitská a čeled Musitská. Ty jsou čeledi Merari.
- 34 A načteno jich v počtu všech mužského pohlaví zstáří jednoho měsíce a výše šest tisíců a dvě stě.
- 35 A kníže domu otcovského v čeledech Merari Suriel, syn Abichailův. A ti klásti se budou k straně příbytku půlnoční.
- 36 Toto pak poručeno k opatrování synům Merari: Dsky příbytku a svlakové jeho, sloupové a podstavkové a všecka nádobí jeho i všecka práce při nich,
- 37 Tolikéž sloupové síně vůkol i podstavkové jejich, kolíkové i provazové jejich.
- 38 Položí se pak před příbytkem po přední straně před stánkem úmluvy od východu slunce Mojžíš a Aron i synové jeho, držíce stráž při svatyni, stráž za syny Izraelské. Jiný přistoupl-li by kdo, umře.
- 39 Všech sečtených Levítů, kteréž sečtl Mojžíš s Aronem vedlé poručení Hospodinova, po čeledech jejich, všech pohlaví mužského jednoho měsíce zstáří a výše dvamecítma tisíců.
- 40 I řekl Hospodin k Mojžíšovi: Sečti všecky prvorozené mužského pohlaví mezi syny Izraelskými jednoho měsíce zstáří a výše, a sečti summu jmen jejich.
- 41 A vezmeš mi Levíty, (jáť jsem Hospodin), místo všech prvorozených mezi syny Izraelskými, i hovada Levítů místo všeho prvorozeného mezi hovady synů Izraelských.
- 42 Když pak sčel Mojžíš, jakož mu přikázal Hospodin, všecky prvorozené mezi syny Izraelskými,
- 43 Bylo všech prvorozených pohlaví mužského vedlé počtu jmen, jednoho měsíce zstáří a výše sečtených jich, dvamecítma tisíců, dvě stě, sedmdesáte a tři.
- 44 A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

- ⁴⁵ Vezmi Levíty místo všech prvorozených z synů Izraelských, i hovada Levítů za hovada jejich; i budou moji Levítové: Já jsem Hospodin.
- ⁴⁶ K vyplacení pak těch dvou set, sedmdesáti a tří, kteříž zbývají nad počet Levítů z prvorozených synů Izraelských,
- ⁴⁷ Vezmeš pět lotů z každé hlavy, (vedlé lotu svatyně bráti budeš, lot pak dvaceti haléřů váží),
- ⁴⁸ A dáš ty peníze Aronovi a synům jeho, výplatu těch, kteříž zbývají nad počet jejich.
- ⁴⁹ Vzal tedy Mojžíš peníze výplaty od těch, kteříž zbývali, kromě těch, kteréž vykoupili sebou Levítové,
- ⁵⁰ Od prvorozených synů Izraelských vzal peněz tisíc, tři sta, šedesáte pět lotů, vedlé lotu svatyně.
- ⁵¹ I dal ty peníze výplaty Aronovi a synům jeho, podlé řeči Hospodinovy, jakož byl přikázal jemu Hospodin.

KAPITOLA 4

Imluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

- ² Sečti summu synů Kahat z prostředku synů Lévi po čeledech jejich a po domích otců jejich,
- ³ Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli práci vésti při stánku úmluvy.
- ⁴ Tato pak bude práce synů Kahat při stánku úmluvy svatyně svatých:
- ⁵ Když by se měla vojska hnouti s místa, přijde Aron s syny svými a sejmou oponu zastření, a přikryjí ní truhlu svědectví.
- ⁶ A na to dají přikrytí z koží jezevčích, a přistrou svrchu rouchem z samého postavce modrého, a provlekou sochory její.
- ⁷ Na stůl pak chlebů předložení prostrou roucho z postavce modrého, a dají na něj misy a kadidlnice a koflíky a přikryvadla k přikrývání; a chléb ustavičně na něm bude.
- ⁸ A prostrou na to roucho z červce dvakrát barveného, a přikryjí to přistřením z koží jezevčích, a provlekou sochory jeho.
- ⁹ Vezmou také roucho z postavce modrého, a přikryjí svícen světla a lampy jeho, i utěradla jeho, i nádoby k oharkům jeho, a všechny nádoby k oleji jeho, jichž při něm užívají.
- ¹⁰ A obvinou jej se všechněmi nádobami jeho přikrytím z koží jezevčích, a vloží na sochory.
- ¹¹ Na oltář pak zlatý prostrou roucho z postavce modrého, a přikryjí jej přikrytím z koží jezevčích, a provlekou sochory.
- ¹² Vezmou i všechny nádoby k službě, jimiž přisluhovali v svatyni, a zavinouce do roucha z postavce modrého, přikryjí je přikrytím z koží jezevčích, a vloží na sochory.
- ¹³ Vyprázdní i popel z oltáře, a prostrou na něj roucho šarlatové.
- ¹⁴ A vloží svrchu všecko nádobí jeho, jímž přisluhují na něm, nádoby k uhlí, vidličky, pometla, kotlíky a všecko nádobí oltáře, a přistrouce jej přikrytím z koží jezevčích, uvlekou sochory jeho.
- ¹⁵ A když to vykoná Aron s syny svými, a přikryje svatyni i všechna nádobí její, a již by se měla hýbati vojska, tedy přijdou synové Kahat, aby nesli; ale nedotknou se svatyně, aby nezemřeli. Ta jest práce synů Kahat při stánku úmluvy.
- ¹⁶ Eleazar pak, syn Arona kněze, pečovati bude o olej k svícení a kadění vonnými věcmi a

obět ustavičnou i o olej pomazání, svěřený sobě maje všecken příbytek a všechny věci, kteréž v něm jsou, svatyni a nádoby její.

17 A mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, řka:

18 Hleďtež, abyste nevyhladili pokolení čeledi Kahat z prostředku Levitů.

19 Ale toto učiníte jim, aby zachováni byli a nezemřeli, když by přistupovali k svatyni svatých: Aron a synové jeho přijdouce, zřídí je, jednoho každého ku práci a břemenu jeho.

20 A onino nepřicházejte hleděti na věci svaté, když zavinovány bývají, aby nezemřeli.

21 Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

22 Sečti také syny Gersonovy po domích otců jich a po čeledech jejich.

23 Od třicetiletých a výše až do padesátiletých sečteš je, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy.

24 Tato pak bude práce čeledí Gersonových v službě a nošení:

25 Nositi budou kortýny příbytku a stánek úmluvy s přikrytím jeho, a přikrytí z koží jezevčích, kteréž svrchu na něm jest, a zastření dveří stánku úmluvy,

26 A očkované koltry síně, a zastření brány síně, kteráž jest při stanu a při oltáři vůkol, a provazy její, a všechny nádoby přísluhování jejich, a čehožkoli užívají při službě své.

27 Vedlé rozkazu Aronova a synů jeho konati budou všechny služby své synové Gersonovi při všech pracech svých, a při všech službách svých, a svěříte jim k ostříhání všecka břemena jejich.

28 Ta jest práce čeledí synů Gersonových v stánku úmluvy, a Itamar, syn Arona kněze, stráž nad nimi držeti bude.

29 Syny také Merari po čeledech jejich a domích otců jejich sečteš.

30 Od třicetiletých a výše až do padesátiletých sečteš všechny, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy.

31 Tato pak bude povinnost práce jejich, nad všecku službu jejich při stánku úmluvy: Dsky příbytku a svlaky jeho, i sloupy s podstavky jeho nositi,

32 Sloupy také vůkol síně s podstavky jejich, kolíky a provazy jejich, se všechněmi potřebami, i se vším přísluhováním jejich. A ze jména vyčtete nádoby svěžené jim k ostříhání.

33 Ta bude práce čeledí synů Merari při všech službách jejich při stánku úmluvy, pod správou Itamara, syna Arona kněze.

34 I sečtl Mojžíš s Aronem a s knížaty lidu syny Kahat po čeledech jejich, a po domích otců jejich,

35 Od třicetiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy.

36 A bylo jich sečtených po čeledech jejich dva tisíce, sedm set, padesáte.

37 Ti jsou sečteni z čeledi Kahat, všickni služebníci při stánku úmluvy, kteréž sčtl Mojžíš s Aronem podle rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše.

38 Sečtených také synů Gersonových po čeledech jejich, a po domích otců jejich,

39 Od třicetiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy,

40 Sečtených jich po čeledech jejich, po domích otců jejich, dva tisíce, šest set, třidceti.

41 Ti jsou sečteni z čeledí synů Gersonových, všickni přísluhující v stánku úmluvy, kteréž sečtli Mojžíš s Aronem k rozkazu Hospodinovu.

42 Sečtených pak z čeledí synů Merari po čeledech jejich, po domích otců jejich,

43 Od třicetiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli

konati službu při stánku úmluvy,

⁴⁴ Načteno jich po čeledech jejich tři tisíce a dvě stě.

⁴⁵ Ti jsou sečtení z čeledí synů Merari, kteréž sčeti Mojžíš s Aronem podle rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše.

⁴⁶ Všech sečtených, kteréž sčeti Mojžíš s Aronem a s knížaty Izraelskými z Levitů po čeledech jejich a po domích otců jejich,

⁴⁷ Od těch, kteříž byli ve třicetiletých a výše, až do padesátiletých, kteřížkoli přináležejí k vykonávání služby přísluhování a práce břemena při stánku úmluvy,

⁴⁸ Sečtených těch bylo osm tisíců, pět set a osmdesáte.

⁴⁹ Vedlé rozkazu Hospodinova sečti je Mojžíš, jednoho každého vedlé přísluhování jeho, a vedlé břemene jeho. Sečtení pak jsou ti, kteréž rozkázal čísti Hospodin Mojžíšovi.

KAPITOLA 5

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Příkaz synům Izraelským, ať vyženou z stanů každého malomocného a každého trpícího tok semene, i každého nad mrtvým poškrvněného.

³ I muže i ženu vyženete, ven za stany vyženete je, aby nepoškrvňovali vojska těch, mezi nimiž já přebývám.

⁴ I učinili tak synové Izraelští, a vyhnali je ven za stany. Jakož byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelští.

⁵ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁶ Mluv k synům Izraelským: Muž aneb žena, když učiní nějaký hřích lidský, dopouští se výstupku proti Hospodinu, a byla by vinna duše ta:

⁷ Tedy vyzná hřích svůj, kterýž učinil, navrátí pak to, čímž vinen byl, v cele, a pátý díl přidá nad to, a dá tomu, proti komuž zavinil.

⁸ A neměl-li by muž ten přítele, jemuž by nahradil tu škodu, pokuta dána buď Hospodinu a knězi, mimo skopce očištění, jímž očištěn býti má.

⁹ Též všeliká oběť všech věcí posvěcených od synů Izraelských, kterouž přinesou knězi, jemu se dostane.

¹⁰ Tak i věci posvěcené od kohokoli jemu se dostanou; a dal-li kdo co knězi, také jeho bude.

¹¹ Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹² Mluv k synům Izraelským a rci jim: Kdyby od některého muže uchýlila se žena, a dopustila by se výstupku proti němu,

¹³ Tak že by obýval někdo jiný s ní, a bylo by to skryto před očima muže jejího, a tajila by se, jsuci poškrvněna, a svědka by nebylo proti ní, a ona nebyla by postižena;

¹⁴ Pohnul-li by se duch muže horlivostí velikou, tak že by horlil proti ženě své, kteráž by poškrvněna byla; aneb pohnul-li by se duch muže velikou horlivostí, tak že by horlil proti ženě své, kteráž by poškrvněna nebyla:

¹⁵ Tedy přivede muž ženu svou k knězi, a přinese oběť její při ní, desátý díl efi mouky ječné. Nenalejet' na ni oleje, aniž dá na ni kadidla; nebo oběť veliké horlivosti jest, oběť suchá pamětná, uvozující v paměť nepravost.

¹⁶ I bude ji kněz obětovati, a postaví ji před Hospodinem.

¹⁷ A nabere vody svaté do nádoby hliněné, a vezma prachu, kterýž jest na zemi v příbytku, dá jej do té vody.

- 18** Potom postaví kněz ženu tu před Hospodinem, a odkryje hlavu její, a dá jí do rukou obět suchou pamětnou, kteráž jest obět veliké horlivosti; v ruce pak kněze bude voda hořká zlořečená.
- 19** I zaklínati bude ji kněz a řekne k ní: Jestliže neobcoval s tebou žádný, a jestliže jsi neuchýlila se k nečistotě od muže svého, budiž čistá od vody této hořké zlořečené.
- 20** Paklis se uchýlila od muže svého a nečistá jsi, a obcoval-li někdo jiný s tebou kromě manžela tvého,
- 21** (Zaklínati pak bude kněz tu ženu, čině klatbu zlořečenství, a řekne jí:) Dejž tebe Hospodin v zlořečení a v prokletí u prostřed lidu tvého, dopustě, aby lůno tvé hnilo a břicho tvé oteklo.
- 22** Vejdíž voda zlořečená tato do života tvého, aby oteklo břicho tvé, a lůno tvé shnilo. I odpoví žena ta: Amen, amen.
- 23** Napíše pak všecko zlořečenství toto do knihy, a smyje je tou vodou hořkou.
- 24** I dá ženě, aby pila vodu hořkou a zlořečenou; a vejdeť do ní voda zlořečená, a obrátí se v hořkosti.
- 25** Potom vezme kněz z ruky ženy obět veliké horlivosti, a obraceti ji bude sem i tam před Hospodinem, a bude ji obětovati na oltáři.
- 26** A vezma plnou hrst pamětného jejíhož oběti suché, pálení to bude na oltáři; a potom dá vypítí ženě tu vodu.
- 27** A když jí dá pítí tu vodu, stane se, jestliže nečistá byla, a dopustila se výstupku proti muži svému, že vejde do ní voda zlořečená, a obrátí se v hořkost, i odme se břicho její, a vyhnije lůno její; i bude žena ta v zlořečení u prostřed lidu svého.
- 28** Pakli není poškrvněna žena ta, ale čistá jest, tedy bez viny bude, a roditi bude děti.
- 29** Ten jest zákon veliké horlivosti, když by se uchýlila žena od muže svého, a byla by poškrvněna,
- 30** Aneb když by se pohnul duch veliké horlivosti v manželu, tak že by horlil velmi proti ženě své, aby postavil ji před Hospodinem, a aby vykonal při ní kněz všecko vedlé zákona tohoto.
- 31** I bude ten muž očištěn od hříchu, žena pak ponese nepravost svou.

KAPITOLA 6

1 mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

- 2** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Muž neb žena, když se oddělí, činíce slib nazareův, aby se oddali Hospodinu,
- 3** Od vína i nápoje opojného zdrží se, octa vinného a octa z nápoje opojného nebude pítí, ani co vytlačeného z hroznů, zelených hroznů ani suchých nebude jísti.
- 4** Po všecy dny nazarejství svého nebude jísti žádné věci pocházející z vinného kmene, od zrnka až do šupiny.
- 5** Po všecy dny slibu nazarejství svého břitva nevejde na hlavu jeho, dokavadž by se nevyplnili dnové, v nichž se oddělil Hospodinu. Svatý bude, a nechá růsti vlasů hlavy své.
- 6** Po všecy dny, v nichž se oddělí Hospodinu, k tělu mrtvému nevejde.
- 7** Nad otcem svým aneb nad matkou svou, nad bratrem svým aneb nad sestrou svou, kdyby zemřeli, nebude se poškrňovati; nebo posvěcení Boha jeho jest na hlavě jeho.
- 8** Po všecy dny nazarejství svého svatý bude Hospodinu.
- 9** Umřel-li by pak kdo blízko něho náhlou smrtí, a poškrvnil-li by hlavy v nazarejství jeho,

oholí hlavu svou v den očišťování svého; dne sedmého oholí ji.

10 A dne osmého přinese dvě hrdličky, aneb dvě holoubátek knězi, ke dveřím stánku úmluvy.

11 I bude kněz obětovati jedno za hřích, a druhé v zápalnou obět, a očistí jej od toho, čímž zhřešil nad mrtvým, a posvětit hlavy jeho v ten den.

12 A oddělí Hospodinu dny nazarejství svého, a přinese beránka ročního za provinění, a dnové první přijdou v nic; nebo poškrvněno jest nazarejství jeho.

13 Tento pak jest zákon nazareův: V ten den, když se vyplní čas nazarejství jeho, přijde ke dveřím stánku úmluvy.

14 A bude obětovati obět svou Hospodinu, beránka ročního bez poškrvny, jednoho v obět zápalnou, a ovci jednu roční bez poškrvny v obět za hřích, a skopce jednoho bez poškrvny v obět pokojnou,

15 A koš chlebů přesných, koláče z mouky bělné olejem zadělané, a pokruty nekvašené, olejem pomazané, s oběti jejími suchými i mokkými.

16 Kteréžto věci obětovati bude kněz před Hospodinem, a učiní obět za hřích jeho, i zápalnou obět jeho.

17 Skopce také obětovati bude v obět pokojnou Hospodinu, spolu s košem chlebů přesných; tolikéž obětovati bude kněz i obět suchou i mokrou jeho.

18 Tedy oholí nazareus u dveří stánku úmluvy hlavu nazarejství svého, a vezma vlasy z hlavy nazarejství svého, vloží je na oheň, kterýž jest pod obětí pokojnou.

19 Potom vezme kněz plece vařené z skopce toho, a jeden koláč přesný z koše, a pokrutu nekvašenou jednu, a dá v ruce nazarejského, když by oholeno bylo nazarejství jeho.

20 I bude obracet kněz ty věci sem i tam v obět obracení před Hospodinem; a ta věc svatá přináležeti bude knězi mimo hrudí obracení, i plece pozdvižení. A již potom nazareus bude moci víno píti.

21 Ten jest zákon nazarea, kterýž slib učinil, a jeho obět Hospodinu za oddělení jeho, kromě toho, což by více učiniti mohl. Vedlé slibu svého, kterýž učinil, tak učiní podlé zákona oddělení svého.

22 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

23 Mluv k Aronovi a synům jeho a rci: Takto budete požehnání dávati synům Izraelským, mluvíce k nim:

24 Požehnejž tobě Hospodin, a ostříhejž tebe.

25 Osvět' Hospodin tvář svou nad tebou, a buď milostiv tobě.

26 Obratiž Hospodin tvář svou k tobě, a dejž tobě pokoj.

27 I budou vzývati jméno mé nad syny Izraelskými, a já jim žehnati budu.

KAPITOLA 7

1 stalo se toho dne, když dokonal Mojžíš a vyzdvihl příbytek, a pomazal i posvětil ho se všechněmi nádobami jeho, také oltáře a všeho nádobí jeho pomazal a posvětil,

2 Že přistupující knížata Izraelská, přední v domích otců svých, (ti byli knížata pokolení, postavení nad sečtenými),

3 Obětovali dar svůj před Hospodinem, šest vozů přikrytých a dvanácte volů. Dvě knížat dalo jeden vůz, a jeden každý jednoho vola, i obětovali to před příbytkem.

4 I řekl Hospodin Mojžíšovi, řka:

5 Vezmi ty věci od nich, ať jsou ku potřebě při službě stánku úmluvy, a dej je Levítům,

každé čeledi podle přísluhování jejího.

⁶ Vzav tedy Mojžíš ty vozy i voly, dal je Levítům.

⁷ Dva vozy a čtyři voly dal synům Gersonovým vedlé přísluhování jejich.

⁸ Čtyři pak vozy a osm volů dal synům Merari vedlé přísluhování jejich, kteříž byli pod správou Itamara, syna Aronova, kněze.

⁹ Synům pak Kahat nic nedal; nebo přísluhování svatyně k nim přináleželo, a na ramenou nositi měli.

¹⁰ Obětovali tedy knížata ku posvěcování oltáře v ten den, když pomazán byl; obětovali, pravím, dar svůj před oltářem.

¹¹ Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Jedno kníže v jeden den, druhé kníže v druhý den, pořád obětovati budou dar svůj ku posvěcení oltáře.

¹² Protož obětoval prvního dne dar svůj Názon, syn Aminadabův, z pokolení Judova.

¹³ Dar pak jeho byl misa stříbrná jedna, sto třidceti lotů ztíží; též báně jedna stříbrná, sedmdesáti lotů ztíží, jakž jest lot svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

¹⁴ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

¹⁵ Volek jeden mladý, skopec jeden, a beránek roční jeden k oběti zápalné;

¹⁶ Kozel jeden za hřích;

¹⁷ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránek ročních pět. Ta byla obět Názona, syna Aminadabova.

¹⁸ Druhého dne obětoval Natanael, syn Suar, kníže z pokolení Izachar.

¹⁹ Obětoval dar svůj misu stříbrnou jednu, sto třidceti lotů ztíží; bání stříbrnou jednu, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

²⁰ Kadidlnici jednu z desíti lotů zlata, plnou kadidla;

²¹ Volka mladého jednoho, skopce jednoho, a beránka ročního jednoho k oběti zápalné;

²² Kozla jednoho za hřích;

²³ A k oběti pokojné voly dva, skopců pět, kozlů pět, a beránek ročních pět. Ten byl dar Natanaele, syna Suar.

²⁴ Dne třetího kníže synů Zabulonových Eliab, syn Helonův.

²⁵ Dar pak jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;

²⁶ Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

²⁷ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

²⁸ Kozel jeden za hřích;

²⁹ A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránek ročních pět. Ta byla obět Eliaba, syna Helonova.

³⁰ Čtvrtého dne kníže synů Rubenových Elisur, syn Sedeurův.

³¹ Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; báně stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou;

³² Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;

³³ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

³⁴ Kozel jeden za hřích;

- 35** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Elisura, syna Sedeurova.
- 36** Dne pátého kníže synů Simeonových, Salamiel, syn Surisaddai;
- 37** Obět jeho byla misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; bane stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
- 38** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 39** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 40** Kozel jeden za hřích;
- 41** A na obět pokojnou volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ta byla obět Salamiele, syna Surisaddai.
- 42** Dne šestého kníže synů Gád, Eliazaf, syn Duelův.
- 43** Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; bane stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
- 44** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 45** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 46** Kozel jeden za hřích;
- 47** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ten byl dar Eliazafa, syna Duelova.
- 48** Dne sedmého kníže synů Efraimových, Elisama, syn Amiudův.
- 49** Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; bane stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané na obět suchou;
- 50** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 51** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 52** Kozel jeden za hřích;
- 53** A na obět pokojnou volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Elisamův, syna Amiudova.
- 54** Dne osmého kníže synů Manasse, Gamaliel, syn Fadasurův.
- 55** Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; bane stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
- 56** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 57** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 58** Kozel jeden za hřích;
- 59** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ta byla obět Gamaliele, syna Fadasurova.
- 60** Dne devátého kníže synů Beniaminových, Abidan, syn Gedeonův.
- 61** Obět jeho misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů vážila; bane stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
- 62** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 63** Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 64** Kozel jeden za hřích;

- 65** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Abidanův, syna Gedeonova.
- 66** Desátého dne kníže synů Dan, Ahiezer, syn Amisaddai.
- 67** Obět jeho misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třidceti lotů; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
- 68** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 69** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 70** Kozel jeden za hřích;
- 71** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ten byl dar Ahiezera, syna Amisaddai.
- 72** Jedenáctého dne kníže synů Asser, Fegiel, syn Ochranův.
- 73** Obět jeho misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třidceti lotů; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
- 74** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 75** Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 76** Kozel jeden za hřích;
- 77** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ten byl dar Fegiele, syna Ochranova.
- 78** Dvanáctého dne kníže synů Neftalím, Ahira, syn Enanův.
- 79** Obět jeho byla misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třidceti lotů; bání stříbrná jedna, sedmdesáti lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
- 80** Kadidlnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
- 81** Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
- 82** Kozel jeden za hřích;
- 83** A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránků ročních pět. Ta byla obět Ahiry, syna Enanova.
- 84** Toť jest posvěcení oltáře (toho dne, když pomazán jest), od knížat Izraelských: Mis stříbrných dvanácte, bání stříbrných dvanácte, kadidnic zlatých dvanácte.
- 85** Sto třidceti lotů vážila jedna misa stříbrná, a sedmdesáte bání jedna; všecko nádobí stříbrné vážilo dva tisíce a čtyři sta lotů na lot svatyně.
- 86** Kadidnic zlatých dvanácte, plných kadidla; deset lotů vážila každá kadidlnice na váhu svatyně. Všecky kadidlnice zlaté sto a dvadceti lotů vážily.
- 87** Všeho dobytka k oběti zápalné dvanácte volků, skopců dvanácte, beránků ročních dvanácte s obětí jejich suchou, a kozlů dvanácte za hřích.
- 88** Všeho pak dobytka k oběti pokojné čtyřmecítma volů, skopců šedesáte, kozlů šedesáte, beránků ročních šedesáte. To bylo posvěcení oltáře, když pomazán byl.
- 89** Potom když vcházel Mojžíš do stánku úmluvy, aby mluvil s Bohem, tedy slýchal hlas mluvícího k sobě z slitovnice, kteráž byla nad truhlou svědectví mezi dvěma cherubíny, a mluvíval k němu.

KAPITOLA 8

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Mluv k Aronovi a řci jemu: Když rozsvěcovati budeš lampy, ven z svícnu sedm lamp svítiti má.

³ I učinil Aron tak; ven z svícnu světlo od sebe dávající rozsvítil lampy jeho, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

⁴ Bylo pak dílo svícnu takové: Z taženého zlata byl všecken, až i sloupec jeho i květové jeho z taženého zlata byli; podle podobenství toho, kteréž ukázal Hospodin Mojžíšovi, tak udělal svícen.

⁵ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁶ Vezmi Levíty z prostředku synů Izraelských, a očist' je.

⁷ Tímto pak způsobem očišťovati je budeš: Pokropíš jich vodou očištění; oholí všecko tělo své, a zperou roucha svá, a očištění budou.

⁸ Potom vezmou volka mladého a obět suchou z mouky bělné, olejem skropené; a druhého volka mladého vezmeš k oběti za hřích.

⁹ Tedy přistoupiti rozkážeš Levítům před stánek úmluvy, a shromáždíš všecko množství synů Izraelských.

¹⁰ Postavíš Levíty před Hospodinem, a vloží synové Izraelští ruce své na Levíty.

¹¹ A obětovati bude Aron Levíty v obět před Hospodinem od synů Izraelských, aby vykonávali službu Hospodinu.

¹² Levítové pak vloží ruce své na hlavy těch volků; a obětovati budeš jednoho za hřích, a druhého v obět zápalnou Hospodinu k očištění Levítů.

¹³ A postavíš Levíty před Aronem a před syny jeho, a obětovati je budeš v obět Hospodinu.

¹⁴ I oddělíš Levíty z prostředku synů Izraelských, aby moji byli Levítové.

¹⁵ Potom pak přijdou Levítové, aby přísluhovali při stánku úmluvy, když bys očistil je a obětoval v obět.

¹⁶ Nebo vlastně dáni jsou mi z prostředku synů Izraelských za všechny otvírající život, za prvorozené ze všech synů Izraelských vzal jsem je sobě.

¹⁷ Nebo mé jest všecko prvorozené mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hově; od toho dne, jakž jsem pobil všecko prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem jich sobě.

¹⁸ Vzal jsem pak Levíty za všechny prvorozené synů Izraelských.

¹⁹ A dal jsem Levíty darem Aronovi i synům jeho z prostředku synů Izraelských, aby konali službu místo synů Izraelských při stánku úmluvy, a očišťovali od hříchů syny Izraelské; a tak nepřijde na syny Izraelské rána, kteráž by přišla, kdyby přistupovali synové Izraelští k svatyni.

²⁰ I učinili Mojžíš a Aron i všecko množství synů Izraelských při Levítích všecko to, což přikázal Hospodin Mojžíšovi o Levítích; tak s nimi učinili synové Izraelští.

²¹ A očistili se Levítové a zeprali roucha svá; a obětoval je Aron v obět před Hospodinem, a očistil je Aron, aby byli čisti.

²² Potom teprv přistoupili Levítové k vykonávání služby své při stánku úmluvy, před Aronem i před syny jeho; jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi o Levítích, tak s nimi učinili.

²³ I mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²⁴ I toto k Levítům přináleží: V pětmecítma letech zestárí a výše jeden každý z nich přistoupí, a postaví se k ochotnému práce konání v službě při stánku úmluvy.

²⁵ V padesáti pak letech přestane od práce služby té, a více přisluhovati nebude.

²⁶ Ale přisluhovati bude bratřím svým při stánku úmluvy stráž držícím, sám pak služeb konati nebude. Tak učiníš s Levíty při pracech jejich.

KAPITOLA 9

Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, léta druhého po vyjití z země Egyptské, měsíce prvního, řka:

² Slaviti budou synové Izraelští velikunoc v čas svůj vyměřený.

³ Čtrnáctého dne měsíce toho u večer budete ji slaviti jistým časem svým, vedlé všech ustanovení jejích, a podlé všech řádů jejích slaviti ji budete.

⁴ I mluvil Mojžíš k synům Izraelským, aby slavili Fáze.

⁵ Tedy slavili Fáze v měsíci prvním, čtrnáctého dne u večer na poušti Sinai; vedlé všeho toho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelští.

⁶ I byli někteří muži, ješto se poškrvnili při mrtvém, kteříž nemohli slaviti Fáze toho dne. I přistoupili před Mojžíše a Arona v ten den,

⁷ A promluvili muži ti k němu: My jsme se poškrvnili nad mrtvým. Nebude-liž nám zbráněno obětovati oběti Hospodinu v jistý čas spolu s syny Izraelskými?

⁸ I řekl jim Mojžíš: Počkejte, až uslyším, co vám učiniti rozkáže Hospodin.

⁹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁰ Mluv k synům Izraelským a rci: Kdož by koli byl poškrvněný nad mrtvým, aneb byl by na cestě daleké, buď z vás aneb z potomků vašich, budeť slaviti Fáze Hospodinu.

¹¹ Měsíce druhého, čtrnáctého dne u večer slaviti budou je, s chleby nekvašenými, a s řeřichami jísti je budou.

¹² Nezanechajít ho nic až do jitra, a kosti v něm nezlámí; vedlé všelikého ustanovení Fáze budou je slaviti.

¹³ Ale člověk ten, kterýž by byl čistý, a nebyl na cestě, a však by zanedbal slaviti Fáze, vyhlazena bude duše ta z lidu svého; nebo oběti Hospodinu neobětoval v jistý čas její; hřích svůj ponese člověk ten.

¹⁴ Jestliže by s vámi bydlil příchozí, a slavil by Fáze Hospodinu, vedlé ustanovení Fáze, a vedlé řádu jeho bude je slaviti. Ustanovení jednotejné bude vám, tak příchozímu, jako obyvateli v zemi.

¹⁵ Toho pak dne, v kterémž vyzdvižen jest příbytek, přikryl oblak příbytek, a stál nad stánkem svědectví; u večer pak bývalo nad příbytkem na pohledění jako oheň až do jitra.

¹⁶ Tak bývalo ustavičně, oblak přikrýval jej ve dne, záře pak ohnivá v noci.

¹⁷ A když se zdvihl oblak od stánku, hned také hýbali se synové Izraelští; a na kterém místě pozůstal oblak, tu také kladli se synové Izraelští.

¹⁸ K rozkazu Hospodinovu hýbali se synové Izraelští, a k rozkazu Hospodinovu kladli se; po všecky dny, dokudž zůstával oblak nad příbytkem, i oni leželi.

¹⁹ Když pak trval oblak nad příbytkem po mnohé dny, tedy drželi synové Izraelští stráž Hospodinovu, a netáhli odtud.

²⁰ A když oblak byl nad příbytkem po nemnohé dny, k rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se.

²¹ Kdyžkoli byl oblak od večera až do jitra, a v jitře se vznesl, hned i oni šli; buď že trval přes den a noc, (jakž kdy vznášel se oblak, tak oni táhli,)

²² Buď že za dva dni, aneb za měsíc, aneb za rok prodléval oblak nad příbytkem,

zůstává nad ním, synové Izraelští také leželi, a nehnuli se; když pak on vznášel se, též i oni táhli.

23 K rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se, stráž Hospodinovu držíce podle rozkazu jeho skrze Mojžíše.

KAPITOLA 10

1 mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2 Udělej sobě dvě trouby stříbrné. Dílem taženým uděláš je, kterýchž užívati budeš k svolání všeho množství, a když by se mělo hnouti vojsko.

3 Protož kdyžkoli zatroubí na ně, shromáždí se k tobě všechno množství ke dveřím stánku úmluvy.

4 Jestliže v jednu toliko zatroubí, tedy shromáždí se k tobě knížata, přední lidu Izraelského.

5 Pakli by s nějakým přetrubováním troubili, hnou se s místa, kteříž leželi k východní straně.

6 Když by pak troubili s přetrubováním po druhé, tedy hnou se ti, kteříž leželi ku poledni. S přetrubováním troubiti budou k tažení svému.

7 Ale když byste měli svolati všechno množství, prostě bez přetrubování troubiti budete.

8 Synové Aronovi kněží trubami těmi budou troubiti, a bude vám to ustanovení věčné v pronárodech vašich.

9 Když vyjdete na vojnu v zemi vaší proti nepříteli ssuzujícímu vás, s přetrubováním troubiti budete v trouby ty, a budete v paměti před Hospodinem Bohem svým, a zachování budete od nepřátel svých.

10 V den také veselí vašeho, a při slavnostech svých, a při začátcích měsíců vašich troubiti budete v trouby ty k obětem svým zápalným a pokojným, i budou vám na památku před Bohem vaším: Já Hospodin Bůh váš.

11 I stalo se léta druhého, dvacátý den měsíce druhého, že se vyzdvihl oblak z příbytku svědectví.

12 I táhli synové Izraelští po svých taženích z pouště Sinai; a zastavil se oblak na poušti Fáran.

13 Takto nejprve brali se z rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše:

14 Šla napřed korouhev vojska synů Juda po houfích svých, a nad nimi byl Názon, syn Aminadabův.

15 Nad vojskem pak pokolení synů Izachar byl Natanael, syn Suar.

16 A nad vojskem pokolení synů Zabulon Eliab, syn Helonův.

17 Složen jest také i příbytek, a šli synové Gersonovi a synové Merari nesouce příbytek.

18 Potom šla korouhev vojska Rubenova po houfích svých, a nad nimi byl Elisur, syn Sedeurův.

19 Nad vojskem pak pokolení synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai.

20 A nad vojskem pokolení synů Gád Eliazaf, syn Duelův.

21 Šli také i Kahatští, nesouce svatyni; onino pak vyzdvihovali příbytek, až i tito přišli.

22 Potom šla korouhev vojska synů Efraim po houfích svých, a nad nimi byl Elisama, syn Amiudův.

23 Nad vojskem pak pokolení synů Manasse Gamaliel, syn Fadasurův.

- ²⁴ A nad vojskem pokolení synů Beniamin Abidan, syn Gedeonův.
- ²⁵ Šla potom i korouhev vojska synů Dan, obsahující ostatek vojska po houfích svých, a nad vojskem jeho Ahiezer, syn Amisaddai.
- ²⁶ Nad vojskem pak pokolení synů Asser Fegiel, syn Ochranův.
- ²⁷ A nad vojskem pokolení synů Neftalím Ahira, syn Enanův.
- ²⁸ Ta jsou tažení synů Izraelských po houfích jejich, a tím pořádkem táhli.
- ²⁹ Řekl pak Mojžíš Chobabovi, synu Raguelovu Madianskému, tchánu svému: My se běřeme k místu, o kterémž řekl Hospodin: Dám je vám. Protož pod' s námi, a dobře učiníme tobě; nebo Hospodin mnoho dobrého zaslíbil Izraelovi.
- ³⁰ Kterýž odpověděl jemu: Nepůjdu, ale k zemi své a k příbuznosti své se navrátím.
- ³¹ I řekl Mojžíš: Neopouštěj medle nás; nebo ty jsi svědom na poušti, kde bychom se měli klásti, a budeš nám za vůdce.
- ³² Když pak půjdeš s námi, a přijde to dobré, jímž dobře učiní nám Hospodin, tedy i tobě dobře učiníme.
- ³³ A tak brali se od hory Hospodinovy cestou tří dnů, (a truhla smlouvy Hospodinovy předcházela je,) cestou tří dnů, pro vyhlédání sobě místa k odpočinutí.
- ³⁴ A oblak Hospodinův byl nad nimi ve dne, když se hýbali z ležení.
- ³⁵ Když pak počínali jíti s truhlou, říkával Mojžíš: Povstaniž Hospodine, a rozptýleni buďte nepřátelé tvoji, a ať utíkají před tváří tvou, kteříž tě v nenávisti mají.
- ³⁶ Když pak stavína byla, říkával: Navratiž se, Hospodine, k desíti tisícům tisíců Izraelských.

KAPITOLA 11

I stalo se, že lid ztěžoval a stýskal sobě, cožse nelíbilo Hospodinu. Protož, slyše to Hospodin, rozhněval se náramně, a roznítíl se proti nim oheň Hospodinův, a spálil zadní díl vojska.

- ² Tedy volal lid k Mojžíšovi. I modlil se Mojžíš Hospodinu, a uhasl oheň.
- ³ I nazval jméno místa toho Tabbera; nebo rozpálil se proti nim oheň Hospodinův.
- ⁴ Lid pak k nim přimíšený napadla žádost náramná; a obrátivše se, plakali i synové Izraelští a řekli: Kdo nám to dá, abychom se masa najedli?
- ⁵ Rozpomínáme se na ryby, jichž jsme dosti v Egyptě darmo jídali, na okurky a melouny, též na por, cibuli a česnek.
- ⁶ A nyní duše naše vyprahlá, nic jiného nemá, kromě tu mannu před očima svýma.
- ⁷ (Manna pak byla jako semeno koliandrové, a barva její jako barva bdelium.
- ⁸ I vycházival lid, a sbírali a mleli žernovy, neb tloukli v moždířích, a smažili na pánvici, aneb koláče podpopelné dělali z ní; chut pak její byla jako chut nového oleje.
- ⁹ Když pak sstupovala rosa na vojsko v noci, tedy sstupovala také i manna).
- ¹⁰ Tedy uslyšel Mojžíš, an lid pláče po čeledech svých, každý u dveří stanu svého. Pročež roznítila se prchlivost Hospodinova náramně; Mojžíšovi to také těžké bylo.
- ¹¹ I řekl Mojžíš Hospodinu: Proč jsi tak zle učinil služebníkovi svému? Proč jsem nenalezl milosti před očima tvýma, že jsi vložil břímě všeho lidu tohoto na mne?
- ¹² Zdaliž jsem já počal vsecken lid tento? Zdaliž jsem já zplodil jej, že mi díš: Nes jej na rukou svých, jako nosí chůva děťátko, do země té, kterouž jsi s přísahou zaslíbil otcům jejich?

- 13** Kde mám nabrati masa, abych dal všemu lidu tomuto? Nebo plačí na mne, řkouce: Dej nám masa, ať jíme.
- 14** Nemohuť já sám nésti všeho lidu tohoto, nebo jest to nad možnost mou.
- 15** Pakli mi tak dělati chceš, prosím, zabí mne raději, jestliže jsem našel milost před očima tvýma, abych více nehleděl na trápení své.
- 16** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Shromažď mi sedmdesáte mužů z starších Izraelských, kteréž znáš, že jsou starší v lidu a správcové jeho; i přivedeš je ke dveřím stánku úmluvy, a státi budou tam s tebou.
- 17** A já sstoupím a mluvit budu s tebou, a vezmu z ducha, kterýž jest na tobě, a dám jim. I ponese s tebou břímě lidu, a tak ty ho sám neponeseš.
- 18** Lidu pak díš: Posvěťtež se k zítřku, a budete jísti maso; nebo jste plakali v uších Hospodinových, řkouce: Kdo nám dá najísti se masa? Jistě že lépe nám bylo v Egyptě. I dá vám Hospodin masa, a budete jísti.
- 19** Nebudete toliko jeden den jísti, ani dva, ani pět, ani deset, ani dvacet,
- 20** Ale za celý měsíc, až vám chřípěmi poleze, a zoškliví se, proto že jste pohrdli Hospodinem, kterýž jest u prostřed vás, a plakali jste před ním, říkajíce: Proč jsme vyšli z Egypta?
- 21** I řekl Mojžíš: Šestkrát sto tisíců pěších jest tohoto lidu, mezi nimiž já jsem, a ty pravíš: Dám jim masa, aby jedli za celý měsíc.
- 22** Zdali ovcí a volů nabije se jim, aby jim postačilo? Aneb zdali všechny ryby mořské shromáždí se jim, aby jim dosti bylo?
- 23** Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Zdali ruka Hospodinova ukrácena jest? Již nyní uzříš, přijde-li na to, což jsem mluvil, čili nic.
- 24** Vyšed tedy Mojžíš, mluvil lidu slova Hospodinova, a shromáždil sedmdesáte mužů z starších lidu, postavil je vůkol stánku.
- 25** I sstoupil Hospodin v oblaku a mluvil k němu, a vzav z ducha, kterýž byl na něm, dal sedmdesáti mužům starším. I stalo se, když odpočinul na nich ten duch, že prorokovali, ale potom nikdy více.
- 26** Byli pak zůstali v staních dva muži, jméno jednoho Eldad, a druhého Medad, na nichž také odpočinul duch ten, nebo i oni napsani byli, ačkoli nevyšli k stánku. I ti také prorokovali v staních.
- 27** Tedy příběh služebník, oznámil to Mojžíšovi, řka: Eldad a Medad prorokují v staních.
- 28** Jozue pak, syn Nun, služebník Mojžíšův, jeden z mláďenců jeho, dí k tomu: Pane můj, Mojžíši, zabraň jim.
- 29** Jemuž odpověděl Mojžíš: Proč ty horlíš pro mne? Nýbrž ó kdyby všecken lid Hospodinův proroci byli, a aby dal Hospodin ducha svého na ně!
- 30** I navrátil se Mojžíš do stanů s staršími Izraelskými.
- 31** Tedy strhl se vítr od Hospodina, a zachvátiv křepelky od moře, spustil je na stany tak široce a dlouze, co by mohl za jeden den cesty ujíti všudy vůkol tábora, takměř na dva lokty zvýší nad zemí.
- 32** Protož vstav lid, celý ten den a celou noc, i celý druhý den shromažďovali sobě ty křepelky; a kdož nejméně nashromáždil, měl jich s deset měř. I rozvěšeli je sobě pořád okolo stanů.
- 33** Ještě maso vězelo v zubích jejich, a nebylo právě sžvýkáno, když hněv Hospodinův vzbudil se na lid. I ranil Hospodin lid ranou velikou náramně.

³⁴ Protož nazváno jest jméno místa toho Kibrot Hattáve; nebo tu pochovali lid, kterýž žádal masa.

³⁵ I bral se lid z Kibrot Hattáve na poušť Hazerot, a pozůstali v Hazerot.

KAPITOLA 12

A mluvila Maria i Aron proti Mojžíšovi příčinou manželky Madianky, kterouž sobě vzal; nebo byl pojal manželku Madianku.

² A řekli: Zdaliž jen toliko skrze Mojžíše mluvil Hospodin? Zdaž také nemluvil skrze nás? I slyšel to Hospodin.

³ (Byl pak Mojžíš člověk nejtíšší ze všech lidí, kteříž byli na tváři země).

⁴ A ihned řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi i Marii: Vyjděte vy tři k stánku úmluvy. I vyšli toliko oni tři.

⁵ Tedy sstoupil Hospodin v sloupu oblakovém, a stál u dveří stánku. I zavolal Arona a Marie, a vyšli oba dva.

⁶ Jimž řekl: Slyšte nyní slova má: Prorok když jest mezi vámi, já Hospodin u vidění ukáži se jemu, ve snách mluvití budu s ním.

⁷ Ale není takový služebník můj Mojžíš, kterýž ve všem domě mém věrný jest.

⁸ Ústy k ústům mluvím s ním, ne u vidění, ani v zavnutí, a podobnost Hospodinovu spatřuje. Pročež jste tedy neostýchali se mluvití proti služebníkmu mému Mojžíšovi?

⁹ I roznícena jest prchlivost Hospodinova na ně, a odšel.

¹⁰ Oblak také zdvihl se s stánku. A aj, Maria byla malomocná, bílá jako sníh. A pohleděl Aron na Marii, ana malomocná.

¹¹ Tedy řekl Aron Mojžíšovi: Poslyš mne, pane můj, prosím, nevzkládej na nás té pokuty za hřích ten, jehož jsme se bláznivě dopustili, a jímž jsme zhřešili.

¹² Prosím, ať není tato jako mrtvý plod, kterýž když vychází z života matky své, polovici těla jeho zkaženého bývá.

¹³ I volal Mojžíš k Hospodinu, řka: Ó Bože silný, prosím, uzdraviž ji.

¹⁴ Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Kdyby otec její plinul jí na tvář, zdaž by se nemusila styděti za sedm dní? Protož ať jest vyobcována ven z stanů za sedm dní, a potom zase uvedena bude.

¹⁵ Tedy vyloučena jest Maria ven z stanů za sedm dní; a lid nehnul se odtud, až zase uvedena jest Maria.

¹⁶ (13:1) Potom pak bral se lid z Hazerot, a položil se na poušti Fáran.

KAPITOLA 13

(13:2)

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² (13:3) Pošli sobě muže, kteříž by spatřili zemi Kananejskou, kterouž já dám synům Izraelským; jednoho muže z každého pokolení otců jejich vyšlete, ty, kteříž by byli přednější mezi nimi.

³ (13:4) Poslal je tedy Mojžíš z pouště Fáran, jakž byl rozkázal Hospodin; a všickni ti muži byli knížata mezi syny Izraelskými.

⁴ (13:5) Tato jsou pak jména jejich: Z pokolení Ruben Sammua, syn Zakurův;

- ⁵ (13:6) Z pokolení Simeon Safat, syn Huri;
- ⁶ (13:7) Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonův;
- ⁷ (13:8) Z pokolení Izachar Igal, syn Jozefův;
- ⁸ (13:9) Z pokolení Efraim Ozeáš, syn Nun;
- ⁹ (13:10) Z pokolení Benjamin Falti, syn Rafův;
- ¹⁰ (13:11) Z pokolení Zabulon Gaddehel, syn Sodi;
- ¹¹ (13:12) Z pokolení Jozef a z pokolení Manasses Gaddi, syn Susi;
- ¹² (13:13) Z pokolení Dan Amiel, syn Gemalův;
- ¹³ (13:14) Z pokolení Asser Setur, syn Michaelův;
- ¹⁴ (13:15) Z pokolení Neftalím Nahabi, syn Vafsi;
- ¹⁵ (13:16) Z pokolení Gád Guhel, syn Máchův;
- ¹⁶ (13:17) Ta jsou jména mužů, kteréž poslal Mojžíš, aby shlédli zemi. I přezděl Mojžíš Ozeovi, synu Nun, Jozue.
- ¹⁷ (13:18) Tedy poslal je Mojžíš, aby prohlédli zemi Kananejskou, a řekl jim: Jděte tudyto při straně polední a vejděte na hory.
- ¹⁸ (13:19) A shlédněte, jaká jest země ta, i lid, kterýž bydlí v ní, silný-li jest či mdlý? málo-li jich, či mnoho?
- ¹⁹ (13:20) A jaká jest též země ta, v níž on bydlí, dobrá-li jest, či zlá? a jaká jsou města, v nichž přebývají, v staních-li, či v hrazených místech?
- ²⁰ (13:21) Tolikéž jaká jest země, úrodná-li, či neúrodná, jest-li na ní stromoví, či není? A buďte udatné myslí, a přineste nám z ovoce té země. A byl tehdy čas, v němžto hroznové zaměkali.
- ²¹ (13:22) Odšedše tedy, prohlédli tu zemi od pouště Tsin až do Rohob, kudy se jde do Emat.
- ²² (13:23) I šli stranou polední, a přišli až do Hebronu, kdežto byli Achiman a Sesai a Tolmai, synové Enakovi. Hebron pak o sedm let prvé ustaveno jest, nežli Soan, město Egyptské.
- ²³ (13:24) Potom přišli až do údolí Eškol, a tu uřezali ratolest s hroznem jedním jahodek plným, a nesli jej na sochoře dva; též i jablka zrnatá i fíky té země.
- ²⁴ (13:25) I nazváno jest to místo Nehel Eškol, od hroznu, kterýž tu uřezali synové Izraelští.
- ²⁵ (13:26) Navrátili se pak zase, prošedše zemi, po čtyřiceti dnech.
- ²⁶ (13:27) A jdouce, přišli k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství synů Izraelských, na poušti Fáran v Kádes, a oznámili jim i všemu množství to, co spravili, a ukázali jim ovoce země té.
- ²⁷ (13:28) A vypravující jim, řekli: Přišli jsme do země, do kteréž jsi nás poslal, kteráž v pravdě oplývá mlékem a strdí, a toto jest ovoce její.
- ²⁸ (13:29) Než že lid jest silný, kterýž bydlí v zemi té, města také pevná jsou a veliká velmi, k tomu i syny Enakovy tam jsme viděli.
- ²⁹ (13:30) Amalech bydlí v kraji poledním, a Hetejský, Jebuzejský a Amorejský bydlejí na horách, Kananejský pak bydlí při moři a při břehu Jordánském.
- ³⁰ (13:31) I krotil Kálef lid bouřící se proti Mojžíšovi, a mluvil: Jděme předce, a opanujme zemi, nebo zmocníme se jí.
- ³¹ (13:32) Ale muži ti, kteříž chodili s ním, pravili: Nikoli nebudeme moci vstoupiti proti lidu tomu, nebo silnější jest nežli my.

³² (13:33) I zhaněli a zošklivili zemi shlédnutou synům Izraelským, mluvíce: Země, již jsme prošli a spatřili, jest země taková, ještě hubí obyvatele své; a všecken lid, kterýž jsme viděli u prostřed ní, jsou muži postavy vysoké velmi.

³³ (13:34) Také jsme tam viděli obry, syny Enakovy, kteříž jsou větší než jiní obrové, ještě se nám zdálo, že jsme proti nim jako kobylky, a takoví jsme se i jim zdáli.

KAPITOLA 14

Tehdy pozdvihše se všechno množství, křičeli, a plakal lid v tu noc.

² A reptali proti Mojžíšovi i proti Aronovi všickni synové Izraelští, a řeklo k nim všechno množství: Ó bychom byli zemřeli v zemi Egyptské, aneb na této poušti, ó bychom byli zemřeli!

³ A proč Hospodin vede nás do země té, abychom padli od meče, ženy naše i dítky naše aby byly v loupež? Není-liž nám lépe navrátiti se zase do Egypta?

⁴ I řekli jeden druhému: Ustanovme sobě vůdci, a navraťme se do Egypta.

⁵ Tedy padli Mojžíš a Aron na tváři své přede vším množstvím shromáždění synů Izraelských.

⁶ Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonův, z těch, kteříž byli shlédli zemi, roztrhli roucha svá,

⁷ A mluvili ke všemu množství synů Izraelských, řkouce: Země, kterouž jsme prošli a vyšetřili, jest země velmi velice dobrá.

⁸ Bude-li Hospodin laskav na nás, uvedeť nás do země té, a dá ji nám, a to zemi takovou, kteráž oplývá mlékem a strdí.

⁹ Toliko nepozdvihujte se proti Hospodinu, ani se bojte lidu země té, nebo jako chléb náš jsou. Odešlatě od nich ochrana jejich, ale s námi jest Hospodin; nebojtež se jich.

¹⁰ Tedy mluvilo všechno množství, aby je kamením uházeli, ale sláva Hospodinova ukázala se nad stánkem úmluvy všechněm synům Izraelským.

¹¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokavadž popouzeti mne bude lid ten? A dokud nebudou mi věřiti pro tak mnohá znamení, kteráž jsem činil u prostřed nich?

¹² Raním jej morem a rozženu jej, tebe pak učiním v národ veliký a silnější, nežli jest tento.

¹³ I řekl Mojžíš Hospodinu: Ale uslyšíť to Egyptští, z jejichž prostředku vyvedl jsi lid tento v síle své,

¹⁴ A řeknou s obyvateli země té: (nebo slyšeli, že jsi ty, ó Hospodine, byl u prostřed lidu tohoto, a že jsi okem v oko spatřován byl, ó Hospodine, a oblak tvůj stál nad nimi, a v sloupě oblakovém předcházal jsi je ve dne, a v sloupě ohnivém v noci),

¹⁵ Když tedy zmoříš lid ten, všechny až do jednoho, mluviti budou národové, kteříž slyšeli pověst o tobě, říkajíce:

¹⁶ Proto že nemohl Hospodin uvésti lidu toho do země, kterouž jim s přísahou zaslíbil, zmordoval je na poušti.

¹⁷ Nyní tedy, prosím, nechať jest zvelebena moc Páně, jakož jsi mluvil, řka:

¹⁸ Hospodin dlouhočekající a hojný v milosrdenství, odpouštějící nepravost a přestoupení, kterýž však z vinného nečiní nevinného, ale navštěvuje nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení.

¹⁹ Odpusť, prosím, nepravost lidu tohoto podle velikého milosrdenství svého, tak jako jsi odpouštěl lidu tomuto, jakž vyšel z Egypta až dosavad.

- 20** I řekl Hospodin: Odpustil jsem vedlé slova tvého.
- 21** A však živ jsem já, a sláva má naplňuje všecku zemi,
- 22** Že všickni ti, kteříž viděli slávu mou a znamení má, kteráž jsem činil v Egyptě a na poušti této, a kteříž pokoušeli mne již desetkrát, aniž uposlechli hlasu mého,
- 23** Neuzří země té, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jejich, aniž jí kdo z těch, kteříž mne popouzeli, uhlédá.
- 24** Ale služebníka svého Kálefa, (nebo v něm byl jiný duch, a cele následoval mne), uvedu jej do země, do kteréž chodil, a símě jeho dědičně obdrží ji.
- 25** Ale poněvadž Amalechitský a Kananejský bydlí v tom údolí, obraťte se zase zítra, a beřte se na poušť cestou k moři Rudému.
- 26** Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, řka:
- 27** Až dokud snášeti budu množství toto zlé, kteréž repce proti mně? Až dokud reptání synů Izraelských, kteříž repcí proti mně, slyšeti budu?
- 28** Rci jim: Živ jsem já, praví Hospodin, žeť vám učiním tak, jakž jste mluvili v uši mé:
- 29** Na poušti této padnou mrtvá těla vaše, a všickni, kteříž jste sečteni, podlé všeho počtu vašeho od majících let dvadceť a výše, kteříž jste reptali proti mně,
- 30** Nevejdete, pravím, vy do země, o kteréž, zdvihna ruku svou, přísáhl jsem, že vás osadím v ní, jedině Kálef, syn Jefonův, a Jozue, syn Nun.
- 31** Ale dítky vaše malé, o nichž jste řekli, že v loupež budou, ty uvedu, aby užívali země té, kterouž jste vy pohrdli.
- 32** Těla pak vaše mrtvá padnou na poušti této.
- 33** A synové vaši budou tuláci na poušti této čtyřiceti let, a ponesou pokutu smilství vašeho, až do konce vyhynou těla vaše na poušti.
- 34** Podlé počtu dnů, v nichž jste procházeli zemi tu, totiž čtyřiceti dnů, jeden každý den za rok počítaje, ponesete nepravosti své čtyřiceti let, a poznáte pomstu svého odtržení se ode mne.
- 35** Já Hospodin mluvím, že to učiním všemu tomuto množství zlému, kteréž se zrotilo proti mně; na poušti této do konce zhynou, a tu zemrou.
- 36** Muži pak ti, kteréž poslal byl Mojžíš k shlednutí země té, a kteříž, navrátivše se, uvedli v reptání proti němu všecko množství to, haněním ošklivíce zemi,
- 37** Ti, řku, muži, kteříž haněli zemi, ranou těžkou zemřeli před Hospodinem.
- 38** Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonův, živi zůstali z mužů těch, kteříž chodili k vyšetření země.
- 39** Tedy mluvil Mojžíš slova ta ke všechněm synům Izraelským; i plakal lid velmi.
- 40** A vstavše ráno, vstoupili na vrch hory, a řekli: Aj, my hotovi jsme, abychom šli k místu, o němž mluvil Hospodin; nebo jsme zhřešili.
- 41** Jimž řekl Mojžíš: Proč jest to, že vy přestupujete příkázání Hospodinovo? ješto vám to na dobré nevyjde.
- 42** Nevstupujte, nebo Hospodin není u prostřed vás, abyste nebyli poraženi od nepřátel vašich.
- 43** Amalechitský zajisté a Kananejský jest tu před vámi, a padnete od meče, proto že jste se odvrátili od následování Hospodina, aniž také Hospodin bude s vámi.
- 44** Oni pak předce usilovali vstoupiti na vrch hory, ale truhla smlouvy Hospodinovy a

Mojžíš nevycházeli z stanů.

⁴⁵ Tedy sstoupili Amalechitský a Kananejský, kteříž bydlili na těch horách, a porazili je, a potírali je až do Horma.

KAPITOLA 15

Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země přebývání vašich, kterouž já dám vám,

³ A budete chtít obětovati obět ohnivou Hospodinu v zápal, aneb obět buď slíbenou, buď dobrovolnou, aneb při slavnostech vašich, abyste učinili vůni spokojující Hospodina, buďto z skotů, aneb z drobného dobytku:

⁴ Tedy kdož by koli obětoval dar svůj Hospodinu, obětuj obět suchou, desátý díl efi mouky bělné, zadělané olejem, jehož bude čtvrtý díl míry hin.

⁵ A vína v obět mokrou čtvrtinku hin obětovati budeš při zápalu, aneb při oběti vítězné k jednomu každému beránku.

⁶ Při beranu pak obětovati budeš obět suchou, mouky bělné dvě desetiny, zadělané olejem, třetinkou míry hin.

⁷ Vína také k oběti mokré třetí díl míry hin obětovati budeš u vůni spokojující Hospodina.

⁸ Jestliže pak obětovati budeš volka v obět zápalnou, aneb v obět k splnění slibu, aneb v obět pokojnou Hospodinu:

⁹ Tedy budeš obětovati spolu s volkem obět suchou, tři desetiny mouky bělné, zadělané olejem, jehož by byla půlka hin.

¹⁰ A vína k oběti mokré obětovati budeš půlku hin. Ta jest obět ohnivá vůně spokojující Hospodina.

¹¹ Tak uděláte s každým volem i s každým skopcem, i s dobytčetem buď ono z ovec neb z koz.

¹² Podlé toho, jakž mnoho jich obětovati budete, tak se zachováte při jednom každém z nich.

¹³ Všeliký obyvatel tak bude to vykonávati, aby obětoval obět ohnivou vůně spokojující Hospodina.

¹⁴ Takž bude-li u vás i příchozí, aneb kdokoli mezi vámi v pronárodech vašich, a bude obětovati obět ohnivou vůně spokojující Hospodina, jakž vy se při tom chováte, tak i on chovati se bude.

¹⁵ V shromáždění tomto ustanovení jednostejné buď vám i příchozímu, kterýž by u vás byl, ustanovení věčné v pronárodech vašich; jakož vy, tak příchozí bude před Hospodinem.

¹⁶ Zákon jednostejný a pořádek jednostejný bude vám i příchozímu kterýž by u vás byl.

¹⁷ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁸ Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přijdete do země, do kteréž já uvedu vás,

¹⁹ Tedy, když počnete jísti chléb země, obětovati budete obět vzhůru pozdvižení Hospodinu.

²⁰ Z prvotín těsta vašeho koláč obětovati budete v obět vzhůru pozdvižení; tak jako obět z humna, obětovati budete ji.

²¹ Z prvotín těsta vašeho dávati budete Hospodinu obět vzhůru pozdvižení, vy i potomci vaši.

- 22** A když byste pozbloudili, a neučinili všech příkázání těch, kteráž mluvil Hospodin k Mojžíšovi,
- 23** Totiž všech věcí, kteréž přikázal Hospodin vám skrze Mojžíše, od toho dne, v kterémž přikázání vydal Hospodin, i potom v pronárodech vašich:
- 24** Tedy jestliže z nedopatření všeho shromáždění to stalo se, obětovati bude všecko množství volka mladého jednoho v obět zápalnou, k vůni spokojující Hospodina, též obět suchou, a obět mokrou při něm podle pořádku, a kozla jednoho v obět za hřích.
- 25** I očistí kněz všecko množství synů Izraelských, a odpuštěno jim bude; nebo poblouzení jest. A oni také obětovati budou obět svou, obět ohnivou Hospodinu, a obět za hřích svůj před Hospodinem za poblouzení své.
- 26** I bude odpuštěno všemu shromáždění synů Izraelských i příchozímu, kterýž jest pohostinu u prostřed nich; nebo všeho lidu poblouzení jest.
- 27** Jestliže by pak člověk jeden zhřešil z poblouzení, bude obětovati kozu roční v obět za hřích.
- 28** I očistí kněz duši pobloudilou, kteráž zhřešila poblouzením před Hospodinem; očistí ji, a budeť jí odpuštěno.
- 29** Domácímu mezi syny Izraelskými i příchozímu, kterýž pohostinu mezi nimi jest, zákon tento jednotejný bude vám, když by kdo zhřešil z poblouzení.
- 30** Člověk pak, kterýž by z pychu svévolně zhřešil, tak doma zrozený jako příchozí, takový potupil velice Hospodina; protož vyhlazen bude z prostředku lidu svého.
- 31** Nebo slovem Hospodinovým pohrdl, a příkázání jeho za nic sobě položil; protož konečně vyhlazen bude člověk ten, a nepravost jeho zůstane na něm.
- 32** Stalo se pak, když synové Izraelští byli na poušti, že našli jednoho, an sbírá dříví v den sobotní.
- 33** A ti, kteříž ho našli sbírajícího dříví, přivedli jej k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství.
- 34** I dali jej do vězení; nebo ještě nebylo jim oznámeno, co by s ním mělo činěno býti.
- 35** I řekl Hospodin Mojžíšovi: Smrtí ať umře člověk ten; nechat' ho bez milosti ukamenuje všecko množství vně za stany.
- 36** A protož vyvedli jej všecko množství ven za stany, a uházeli ho kamením, až umřel, jakož rozkázal Hospodin.
- 37** I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- 38** Mluv k synům Izraelským a rci jim, ať sobě dělají třepení široké na podolcích oděvů svých všickni rodové jejich, a ať dávají nad třepením šňůrku modrou.
- 39** A to budete mítí za premování, na něžto hledíce, rozpomínati se budete na všechna příkázání Hospodinova, abyste je činili, a nepustíte se po žádosti srdce svého, a po očích svých, jichžto následující, smílnili byste,
- 40** Ale abyste pamatovali a činili všechna příkázání má, a byli svatí Bohu svému.
- 41** Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych vám byl za Boha: Já Hospodin Bůh váš.

KAPITOLA 16

Chóre pak syn Izarův, syna Kahat z pokolení Léví, vytrhl se z jiných, tolikéž Dátan a Abiron, synové Eliabovi, také Hon, syn Feletův, z synů Rubenových,

2 A povstali proti Mojžíšovi, i jiných mužů z synů Izraelských dvě stě a padesáte, knížata

shromáždění, kteříž svolávaní byli do rady, muži slovoutní.

³ A sebravše se proti Mojžíšovi a proti Aronovi, řekli jim: Přílišť to již na vás; všecko zajisté množství toto, všickni tito svatí jsou, a u prostřed nich jest Hospodin. Pročež se tedy vyzdvihujete nad shromážděním Hospodinovým?

⁴ To když uslyšel Mojžíš, padl na tvář svou,

⁵ A mluvil k Chóře a ke vši rotě jeho, řka: Ráno ukáže Hospodin, kdo jsou jeho, a kdo jest svatý, i kdo před něj předstupovati má; nebo kohožkoli vyvolil, tomu rozkáže přistoupiti k sobě.

⁶ Toto učíte: Vezměte sobě kadidlnice, ty Chóře i všecko shromáždění tvé,

⁷ A nakladte do nich uhlí, a vložte na ně kadidla před Hospodinem zítra; i stane se, že kohožkoli vyvolí Hospodin, ten bude svatý. Přílišť to již na vás, synové Lévi.

⁸ I řekl Mojžíš k Chóře: Slyšte, prosím, synové Lévi.

⁹ Zdaliž málo vám to jest, že vás oddělil Bůh Izraelský ode všeho množství Izraelského, a rozkázal vám přistupovati k sobě, abyste vykonávali službu příbytku Hospodinova, a abyste stáli před shromážděním, a sloužili jim,

¹⁰ A vzal tě sobě, a všechny bratří tvé syny Lévi s tebou, a že ještě přes to i kněžství hledáte?

¹¹ Protož věz, že ty a všickni tvoji jste ti, kteříž se rotíte proti Hospodinu; nebo Aron co jest, že jste reptali proti němu?

¹² Tedy poslal Mojžíš, aby zavolali Dátana a Abirona, synů Eliabových. Kteříž odpověděli: Nepůjdem.

¹³ Cožť se ještě málo zdá, že jsi vyvedl nás z země oplývající mlékem a strdí, abys nás zmořil na poušti, že také chceš i panovati nad námi, a rozkazovati nám?

¹⁴ A ještě jsi nás neuvedl do země oplývající mlékem a strdí, aniž jsi nám dal v dědictví rolí a vinic. Zdali oči mužům těmto vyloupiti chceš? Nepůjdeme.

¹⁵ I rozhněval se Mojžíš velmi, a řekl k Hospodinu: Nepatříž na oběti jejich. Ani jednoho osla od nich jsem nevzal, aniž jsem komu z nich co zlého učinil.

¹⁶ Potom řekl Mojžíš k Chóře: Ty a všickni tvoji, postavte se zítra před Hospodinem, ty i oni, též i Aron.

¹⁷ A vezmouce jeden každý kadidlnici svou, dáte do nich kadidla, a postavíte se před Hospodinem, jeden každý s kadidlnicí svou; dvě stě a padesáte kadidlnic bude, ty také i Aron, každý s kadidlnicí svou.

¹⁸ Tedy vzal jeden každý kadidlnici svou, a nabravše do nich uhlí, vložili na ně i kadidla, a stáli u dveří stánku úmluvy, i Mojžíši Aron.

¹⁹ Chóře pak již byl sebral proti nim všecko množství ke dveřím stánku úmluvy; i ukázala se sláva Hospodinova všemu množství.

²⁰ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

²¹ Oddělte se z prostředku množství tohoto, ať je v okamžení zahladím.

²² Kteřížto padše na tváři své, řekli: Bože silný, Bože duchů i všelikého těla, jediný tento člověk zhřešil, a což na všecko shromáždění hněvati se budeš?

²³ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

²⁴ Mluv k množství a rci: Odstupte od příbytku Chóře, Dátana a Abirona.

²⁵ A vstav Mojžíš, šel k Dátanovi a Abironovi; i šli za ním starší Izraelští.

²⁶ A mluvil k množství, řka: Odstupte, prosím, od stanů bezbožných mužů těchto, aniž se čeho dotýkejte, což jejich jest, abyste nebyli zachvázeni ve všech hříších jejich.

²⁷ I odstoupili se všech stran od příbytku Chóře, Dátana a Abirona; ale Dátan a Abiron

vyšedše, stáli u dveří stanů svých, i ženy jejich a synové jejich, i maličcí jejich.

28 Tedy řekl Mojžíš: Po tomto poznáte, že Hospodin poslal mne, abych činil všecky skutky tyto, a že nic o své ujmě nečiním:

29 Jestliže tak jako jiní lidé mrou, zemrou i tito, a navštívením obecným všechněm lidem jestliže navštíveni budou, neposlal mne Hospodin.

30 Pakliť něco nového učiní Hospodin, a země, otevra ústa svá, požře je se vším, což mají, a sstoupí-li za živa do pekla, tedy poznáte, že jsou popouzeli muži ti Hospodina.

31 I stalo se, když přestal mluvit slov těch, že rozstoupila se země pod nimi.

32 A otevřevši země ústa svá, požřela je i domy jejich i všecky lidi, kteříž byli s Chóre, i všecken statek jejich.

33 A tak sstoupili oni se vším, což měli, za živa do pekla, a přikryla je země; i zahynuli z prostředku shromáždění.

34 Všickni pak Izraelští, kteříž byli vůkol nich, utíkali, slyšíce křik jejich; nebo řekli: Utecme, aby i nás nesehltla země.

35 Vyšel také oheň od Hospodina, a spálil těch dvě stě a padesáte mužů, kteříž kadili.

36 Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

37 Rci Eleazarovi, synu Arona kněze, ať sběře kadidlnice z toho spáleniště, a uhlí z nich pryč rozmece, nebo posvěceny jsou,

38 Kadidlnice totiž těch, kteříž proti svým dušem hřešili, a ať je rozkuje na plechy k obložení oltáře; nebo kadili jimi před Hospodinem, protož posvěceny jsou, a budou na znamení synům Izraelským.

39 I sebral Eleazar kněz kadidlnice měděné, jimiž kadili ti, kteříž spáleni jsou, a rozkovali je k obložení oltáře,

40 Pro budoucí pamět synům Izraelským, aby nepřistupoval žádný jiný, kdož by nebyl z rodu Aronova, k kadění před Hospodinem, aby se mu nestalo jako Chóre a jako rotě jeho, jakož byl mluvil jemu Hospodin skrze Mojžíše.

41 Nazejtří pak reptalo všecko množství synů Izraelských na Mojžíše a na Arona, řkouce: Vy jste příčinou smrti lidu Hospodinova.

42 I stalo se, když se opět sbíral lid proti Mojžíšovi a proti Aronovi, že se ohlédl k stánku úmluvy, a aj, přikryl jej oblak, a ukázala se sláva Hospodinova.

43 Přišel také Mojžíš s Aronem před stánek úmluvy.

44 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

45 Vyjděte z prostředku množství tohoto, a zahladím je v okamžení. I padli na tváři své.

46 Tedy řekl Mojžíš Aronovi: Vezma kadidlnici, dej do ní uhlí z oltáře, a vlož kadidla, a běž rychle k množství a očist' je; nebo vyšla prchlivost od tváři Hospodinovy, a již rána se začala.

47 I vzav Aron kadidlnici, jakž rozkázal Mojžíš, běžel do prostřed shromáždění, (a aj, rána již se byla začala v lidu,) a zakadiv, očistil lid.

48 A stál mezi mrtvými a živými; i zastavena jest rána.

49 Bylo pak těch, kteříž od té rány zemřeli, čtrnácte tisíců a sedm set, kromě těch, jenž zemřeli příčinou Chóre.

50 I navrátil se Aron k Mojžíšovi, ke dveřím stánku úmluvy, když ta rána přetržena byla.

KAPITOLA 17

Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Mluv k synům Izraelským, a vezmi od nich po jednom prutu z každého domu otců, totiž ode všech knížat jejich, vedlé domů otců jich dvanácte prutů, a jednoho každého jméno napíšeš na prutu jeho.

³ Jméno pak Aronovo napíšeš na prutu Léví; nebo jeden každý prut bude místo jednoho předního z domu otců jejich.

⁴ I necháš jich v stánku úmluvy před svědectvím, kdež přicházím k vám.

⁵ I stane se, že kohož vyvolím, toho prut zkvetne; a tak spokojím a svedu s sebe reptání synů Izraelských, kterýmž repcí na vás.

⁶ Ty věci když mluvil Mojžíš k synům Izraelským, dali jemu všechna jejich knížata pruty své, jedno každé kníže prut z domu otce svého, totiž prutů dvanácte, prut pak Aronův byl též mezi pruty jejich.

⁷ I zanechal Mojžíš prutů před Hospodinem v stánku svědectví.

⁸ Nazejtří pak přišel Mojžíš do stánku svědectví, a aj, vyrostl prut Aronův z domu Léví, a vypustiv z sebe pupence, zkvetl a vydal mandly zralé.

⁹ I vynesl Mojžíš všechny ty pruty od tváří Hospodinovy ke všechněm synům Izraelským; a užřevše je, vzali jeden každý prut svůj.

¹⁰ Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Dones zase prut Aronův před svědectví, aby chován byl na znamení proti buřičům zporným, a tak přítrž učiníš reptání jejich na mne, aby nezemřeli.

¹¹ I učinil tak Mojžíš; jakž byl přikázal jemu Hospodin, tak učinil.

¹² Tedy mluvili synové Izraelští k Mojžíšovi, řkouce: Hle, již mřeme, mizíme a všickni my hyneme.

¹³ Kdožkoli blízko přistoupá k příbytku Hospodinovu, umírá. Všickni-liž smrtí zhyneme?

KAPITOLA 18

A protož řekl Hospodin Aronovi: Ty a synové tvoji i dům otce tvého s tebou poneseš nepravost svatyně; ty také i synové tvoji s tebou poneseš nepravost kněžství svého.

² Bratří také své, pokolení Léví, čeled otce svého připoj k sobě, ať jsou při tobě a posluhují tobě; ty pak a synové tvoji s tebou před stánkem svědectví sloužiti budete.

³ A pilně ostříhati budou rozkázání tvého, bedliví jsouce při všem stánku; a však ať k nádobám svatyně a k oltáři nepřistupují, aby nezemřeli i oni i vy.

⁴ A přidržeti se budou tebe, pilně ostříhajíce stánku úmluvy při všech službách jeho; a cizí žádný nepřistupuj k vám.

⁵ Protož pilně ostříhejte svatyně i služby oltáře, ať nepřichází více zůřivá prchlivost na syny Izraelské,

⁶ Poněvadž jsem já vybral bratří vaše Levíty z synů Izraelských vám, za dar dané Hospodinu, aby konali službu při stánku úmluvy.

⁷ Ty pak a synové tvoji s tebou ostříhati budete kněžství svého při všech věcech přináležejících k oltáři, a kteréž jsou za oponou, a sloužiti budete. Úřad kněžství vašeho darem jsem vám dal, protož, přistoupil-li by kdo cizí, umře.

⁸ Mluvil také Hospodin k Aronovi: Aj, já dal jsem tobě k ostříhání oběti své, kteréž se vzhůru pozdvihují; všechno také, což se posvěcuje od synů Izraelských, tobě jsem dal pro pomazání i synům tvým ustanovením věčným.

⁹ Toto bude tvé z věcí posvěcených, kteréž nepřicházejí na oheň: Všeliká obět jejich, buď

suchá oběť jejich, neb oběť za hřích jejich, aneb oběť za provinění jejich, kteréž mi dávati budou, svatosvaté tobě bude to i synům tvým.

10 V svatyni budeš je jísti, každý pohlaví mužského bude je jísti; svaté bude tobě.

11 Tvá tedy bude oběť darů jejich, kteráž vzhůru pozdvižena bývá; každou také oběť synů Izraelských, kteráž sem i tam obracína bývá, tobě jsem dal a synům tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením věčným. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, bude je jísti.

12 Všecko, což předního jest z oleje, a což nejlepšího jest vína a obilé, prvotiny těch věcí, kteréž dají Hospodinu, dal jsem tobě.

13 Prvotiny všech věcí, kteréž rostly v zemi jejich, ty přinesou Hospodinu, a tvé budou. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, jísti je bude.

14 Všecko oddané Bohu v Izraeli tvé bude.

15 Cožkoli otvírá život všelikého těla, kteréž obětováno bývá Hospodinu, tak z lidí jako z hověd, tvé bude; prvorozené však z lidí, vyplaceno bude, prvorozené také z nečistých hověd vyplatiti kážeš.

16 Výplata pak jeho, když mu již jeden měsíc bude, vedlé ceny tvé bude pěti loty stříbra podlé lotu svatyně; dvadce peněz váží lot.

17 Ale prvorozeného z volů, neb z ovcí, neb z koz, nedáš vyplatiti; nebo posvěceny jsou. Krev jejich vykropíš na oltář, a tuk jejich zapálíš, aby byl obětí ohnivou vůně spokojující Hospodina.

18 Maso pak jejich tvé bude; jako hruď z oběti sem i tam obracení, a jako plece pravé tvé bude.

19 Každou oběť vzhůru pozdvižení z věcí posvěcených, kteréž přinášejí synové Izraelští Hospodinu, dal jsem tobě, a synům tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením věčným, smlouvou trvánlivou a věčnou před Hospodinem, tobě i semeni tvému s tebou.

20 Mluvil také Hospodin k Aronovi: V zemi jejich, dědictví ani dílu svého mezi nimi nebudeš míti; já jsem díl tvůj, a dědictví tvé u prostřed synů Izraelských.

21 Synům pak Léví, aj, dal jsem všecky desátky v Izraeli za dědictví, za službu jejich, kterouž vykonávají, sloužíce při stánku úmluvy.

22 A synové Izraelští nechať nepřistupují k stánku úmluvy, aby nenesli hříchu a nezemřeli.

23 Ale sami Levítové konati budou službu při stánku úmluvy, a sami ponesou nepravost svou. Ustanovení věčné v pronárodech vašich to bude, aby dědictví nemívali mezi syny Izraelskými.

24 Nebo desátky synů Izraelských, kteréž přináseti budou Hospodinu v oběť vzhůru pozdvižení, dal jsem Levítům za dědictví; protož jsem o nich řekl: U prostřed synů Izraelských nebudou míti dědictví.

25 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

26 Mluv k Levítům a rci jim: Když vezmete desátky od synů Izraelských, kteréž jsem vám dal od nich za dědictví vaše, tedy přinesete z nich oběť vzhůru pozdvižení Hospodinu, desátky z desátků.

27 A počtena vám bude ta oběť vaše jako obilí z humna, a jako víno od presu.

28 Tak vy také přinesete oběť vzhůru pozdvižení Hospodinu ze všech desátků svých, kteréž vezmete od synů Izraelských, a dáte z nich oběť Hospodinovu Aronovi knězi.

29 Ze všech darů svých přinesete každou oběť vzhůru pozdvižení Hospodinu, díl posvěcený všeho, což nejlepšího jest.

30 Díš jim také: Když obětovati budete z toho, což nejlepšího jest, počteno bude Levítům jako úrody z humna, a jako úrody od presu.

³¹ Jísti pak budete ty desátky na všelikém místě vy i čeled vaše; nebo mzda vaše jest za službu vaši při stánku úmluvy.

³² A neponesete pro to hřichu, když obětovati budete to, což nejlepšího jest; a tak nepoškrvníte věcí posvěcených od synů Izraelských, a nezemřete.

KAPITOLA 19

Imluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

² Toto jest ustanovení zákona, kteréž přikázal Hospodin, řka: Mluv k synům Izraelským, ať vezmouce, přivedou k tobě jalovici červenou bez vady, na níž by nebylo poškrvny, a na kterouž by ještě jho nebylo kladeno.

³ A dáte ji Eleazarovi knězi, kterýž vyvede ji ven z stanů, a rozkáže ji zabiti před sebou.

⁴ A vezma Eleazar kněz krve její na prst svůj, kropiti bude jí naproti stánku úmluvy sedmkrát.

⁵ Potom káže tu jalovici spáliti před očima svýma; kůži její, i maso její, i krev její s lejny jejími dá spáliti.

⁶ A vezma kněz dřeva cedrového, yzopu a červce dvakrát barveného, uvrže to vše do ohně, v kterémž ta jalovice hoří.

⁷ I zpěře kněz roucha svá, a tělo své umyje vodou; potom vejde do stanů, a bude nečistý až do večera.

⁸ Takž také i ten, kterýž ji páčil, zpěře roucha svá u vodě, a tělo své obmyje vodou, a nečistý bude až do večera.

⁹ Popel pak té jalovice spálené smete muž čistý, a vysype jej vně za stany na místě čistém, aby byl všechněm synům Izraelským chován k vodě očištění, kteráž bude k očištění za hřích.

¹⁰ A ten, kdož by smetl popel té jalovice, zpěře roucha svá a nečistý bude až do večera. A budou to míti synové Izraelští i příchozí, kterýž jest pohostinu u prostřed nich, za ustanovení věčné.

¹¹ Kdo by se dotkl těla kteréhokoli mrtvého člověka, nečistý bude za sedm dní.

¹² Takový očišťovati se bude tou vodou dne třetího a dne sedmého, i bude čistý; neočistí-li se pak dne třetího a dne sedmého, nebudeť čistý.

¹³ Kdo by koli, dotkna se těla mrtvého člověka, kterýž umřel, neočistil se, příbytku Hospodinova poškrvnil. Protož vyhlazena bude duše ta z Izraele, nebo vodou očišťování není pokropen; nečistýť bude, a nečistota jeho zůstává na něm.

¹⁴ Tento jest také zákon, kdyby člověk umřel v stanu: Kdo by koli všel do toho stanu, a kdo by koli byl v stanu, nečistý bude za sedm dní.

¹⁵ Tolikéž všeliká nádoba odkrytá, kteráž by neměla svrchu přikryvadla na sobě, nečistá bude.

¹⁶ Tak kdož by se koli dotkl na poli buď mečem zabitého, aneb mrtvého, buďto kosti člověka, aneb hrobu, nečistý bude za sedm dní.

¹⁷ A vezmou pro nečistého popela z spálené za hřích, a nalejí na něj vody živé do nádoby.

¹⁸ Potom vezme člověk čistý yzopu, a omočí jej v té vodě, a pokropí stanu, i všeho nádobí i lidí, kteříž by tu byli, tolikéž toho, kterýž dotkl se kosti, aneb zabitého, aneb mrtvého, aneb hrobu.

¹⁹ Pokropí tedy čistý nečistého v den třetí a v den sedmý; a když jej očistí dne sedmého, zpěře šaty své, a umyje se vodou, a čistý bude u večer.

- ²⁰ Jestliže by pak kdo nečistý jsa, neočistil se, vyhlazena bude duše ta z prostředku shromáždění; nebo svatyně Hospodinovy poškrvnil, vodou očišťování nejso pokropen; nečistý jest.
- ²¹ I bude jim to za ustanovení věčné. Kdož by pak tou vodou očišťování kropil, zpěře roucha svá, a kdož by se dotkl vody očišťování, nečistý bude až do večera.
- ²² Čehokoli dotkl by se nečistý, nečisté bude; člověk také, kterýž by se dotkl toho, nečistý bude až do večera.

KAPITOLA 20

I přitáhlo všecko množství synů Izraelských na poušť Tsin, měsíce prvního; i pozůstal lid v Kádes, kdež umřela Maria, a tu jest pochována.

² A když množství to nemělo vody, sešli se proti Mojžíšovi, a proti Aronovi.

³ I domlouval se lid na Mojžíše, a mluvili, řkouce: Ó kdybychom i my byli zemřeli, když zemřeli bratří naši před Hospodinem!

⁴ Proč jste jen uvedli shromáždění Hospodinovo na poušť tuto, abychom zde pomřeli i my i dobytek náš?

⁵ A proč jste nás vyvedli z Egypta, abyste uvedli nás na toto zlé místo, na němž se nerodí ani obilí, ani fíků, ani hroznů, ani jablek zrnatých, na kterémž ani vody ku pití není?

⁶ Tedy odšel Mojžíš s Aronem od tváří shromáždění ke dveřím stánku úmluvy, a padli na tváří své; i ukázala se sláva Hospodinova nad nimi.

⁷ A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

⁸ Vezmi hůl, a shromáždíce všecko množství, ty i Aron bratr tvůj, mluvte k skále této před očima jejich, a vydá vodu svou. I vyvedeš jim vodu z skály, a dáš nápoj všemu množství i dobytku jejich.

⁹ Tedy vzal Mojžíš hůl před tváří Hospodinovou, jakž rozkázal jemu.

¹⁰ I svolali Mojžíš s Aronem všecko množství před skálu, a řekl jim: Slyštež nyní, ó reptáci: Zdali z skály této vyvedeme vám vodu?

¹¹ I pozdvihl Mojžíš ruky své, a udeřil v skálu holí svou po dvakrát; i vyšly vody hojné, a pilo všecko množství i dobytek jejich.

¹² Potom řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Že jste mi nevěřili, abyste posvětili mne před očima synů Izraelských, proto neuvedete shromáždění tohoto do země, kterouž jsem jim dal.

¹³ Tot' jsou ty vody sváru, o kteréž svařili se synové Izraelští s Hospodinem, a posvěcen jest v nich.

¹⁴ I poslal Mojžíš posly z Kádes k králi Edom, aby řekli: Totot' vzkazuje bratr tvůj Izrael: Ty víš o všech těžkostech, kteréž přišly na nás,

¹⁵ Že sstoupili otcové naši do Egypta, a bydlili jsme tam za mnoho let. Egyptští pak ssužovali nás i otce naše.

¹⁶ A volali jsme k Hospodinu, kterýž uslyšel hlas náš, a poslav anděla, vyvedl nás z Egypta, a aj, již jsme v Kádes městě, při pomezí tvém.

¹⁷ Necht', prosím, projdeme skrze zemi tvou. Nepůjdeme přes rolí, ani přes vinice, aniž pítí budeme vody z čí studnice; cestou královskou půjdeme a neuchýlíme se na pravo ani na levo, dokavadž nepřejdeme mezí tvých.

¹⁸ Jemužto odpověděl Edom: Nechoď skrze mou zemi, abych s mečem nevyšel v cestu tobě.

- ¹⁹ I řekli mu synové Izraelští: Obecnou silnicí půjdeme, a jestliže vody tvé napili bychom se, buď my neb dobytek náš, zaplatíme ji; nic jiného nežádáme, toliko pěší abychom prošli.
- ²⁰ Odpověděl: Neprojdeš. A vytáhl proti nim Edom s množstvím lidu a s silou velikou.
- ²¹ Když tedy nedopustil Edom Izraelovi, aby přešel meze jeho, uchýlil se Izrael od něho.
- ²² A hnuvše se synové Izraelští i všecko množství jejich z Kádes, přišli na horu řečenou Hor.
- ²³ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi na hoře Hor, při pomezí země Edom, řka:
- ²⁴ Připojen bude Aron k lidu svému; nebo nevejde do země, kterouž jsem dal synům Izraelským, proto že jste odporni byli řeči mé při vodách sváru.
- ²⁵ Pojmi Arona a Eleazara syna jeho, a uveď je na horu Hor.
- ²⁶ A svlečeš Arona z roucha jeho, a oblečeš v ně Eleazara syna jeho; nebo Aron připojen bude k lidu svému, a tam umře.
- ²⁷ I učinil Mojžíš, jakž rozkázal Hospodin, a vstoupili na horu Hor před očima všeho množství.
- ²⁸ A svlékl Mojžíš Arona z roucha jeho, a oblékl v ně Eleazara syna jeho. I umřel tam Aron na pahrbku hory, Mojžíš pak a Eleazar sstoupili s hory.
- ²⁹ Vidouce pak všecko množství, že umřel Aron, plakali ho za třiceti dní všecken dům Izraelský.

KAPITOLA 21

To když uslyšel Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne, že by táhl Izrael tou cestou, kterouž byli špehéři šli, bojoval s ním, a zabil jich množství.

- ² Tedy Izrael učinil slib Hospodinu, řka: Jestliže dáš lid tento v ruce mé, do gruntu zkazím města jejich.
- ³ I uslyšel Hospodin hlas Izraele a dal mu Kananejské, kterýžto do gruntu zkazil je i města jejich, a nazval jméno toho místa Horma.
- ⁴ Potom hnuli se s hory Hor cestou k moři Rudému, aby obešli zemi Idumejskou; i ustával lid velice na cestě.
- ⁵ A mluvil lid proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proč jste vyvedli nás z Egypta, abychom zemřeli na poušti? Nebo ani chleba ani vody není, a duše naše chléb tento ničemný sobě již zošklivila.
- ⁶ Protož dopustil Hospodin na lid hady ohnivé, kteříž jej štípali, tak že množství lidu zemřelo z Izraele.
- ⁷ Tedy přišel lid k Mojžíšovi a řekli: Zhřešili jsme nebo jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě; modl se Hospodinu, ať odejme od nás ty hady. I modlil se Mojžíš za lid.
- ⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Udělej sobě hada podobného těm ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uštknutý, když pohledí na něj, živ bude.
- ⁹ I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.
- ¹⁰ Tedy hnuli se odtud synové Izraelští, a položili se v Obot.
- ¹¹ Potom pak hnuvše se z Obot, položili se při pahrbcích hor Abarim na poušti, kteráž jest naproti zemi Moábské k východu slunce.
- ¹² Odtud brali se, a položili se v údolí Záred.
- ¹³ Opět hnuvše se odtud, položili se u brodu potoka Arnon, kterýž jest na poušti, a vychází

z končin Amorejských. Nebo Arnon jest pomezí Moábské mezi Moábskými a Amorejskými.

14 Protož praví se v knize bojů Hospodinových, že proti Vahebovi u vichřici bojoval, a proti potokům Arnon.

15 Nebo tok těch potoků, kterýž se nachyluje ku položení Ar, ten jde vedlé pomezí Moábského.

16 A odtud táhli do Beer; a to jest to Beer, o němž byl řekl Hospodin k Mojžíšovi: Shromažď lid, a dám jim vodu.

17 Tedy zpíval lid Izraelský písničku tuto: Vystupiž studnice, prozpěvujte o ní;

18 Studnice, kterouž kopala knížata, kterouž vykopali přední z lidu s vydavatelem zákona holemi svými. Z pouště pak brali se do Matana,

19 A z Matana do Nahaliel, z Nahaliel do Bamot,

20 A z Bamot do údolí, kteréž jest na poli Moábském, až k vrchu hory, kteráž leží na proti poušti.

21 Tedy poslal lid Izraelský posly k Seonovi králi Amorejskému, řka:

22 Necht' jdeme skrze zemi tvou. Neuchýlíme se ani do pole, ani do vinic, ani z studnic vody pítí nebudeme, ale cestou královskou půjdeme, dokavadž nepřejdeme pomezí tvého.

23 I nedopustil Seon jíti lidu Izraelskému skrze krajinu svou, nýbrž sebrav Seon všecken lid svůj, vytáhl proti lidu Izraelskému na poušť, a přitáh do Jasa, bojoval proti Izraelovi.

24 I porazil jej lid Izraelský mečem, a vzal v dědictví zemi jeho, od Arnon až do Jabok, a až do země synů Ammon; nebo pevné bylo pomezí Ammonitských.

25 Tedy vzal Izrael všecka ta města, a přebýval ve všech městech Amorejských, v Ezebon a ve všech městečkách jeho.

26 Nebo Ezebon bylo město Seona krále Amorejského, kterýž když bojoval proti králi Moábskému prvnímu, vzal mu všecku zemi jeho z rukou jeho až do Arnon.

27 Protož říkali v přísloví: Podťte do Ezebon, aby vystaveno bylo a vzděláno město Seonovo.

28 Nebo oheň vyšel z Ezebon, a plamen z města Seon, i spálil Ar Moábských a obyvatele výsosti Arnon.

29 Běda tobě Moáb, zahynuls lide Chámos; dal syny své v utíkání, a dcery své v zajetí králi Amorejskému Seonovi.

30 A království jejich zahynulo od Ezebon až do Dibon, a vyhladili jsme je až do Nofe, kteréž jest až k Medaba.

31 A tak bydlil Izrael v zemi Amorejské.

32 Potom poslal Mojžíš, aby shlédli Jazer, kteréž vzali i s městečky jeho; a tak vyhnal Amorejské, kteříž tam bydlili.

33 Obrátivše se pak, táhli cestou k Bázan. I vytáhl Og, král Bázan, proti nim, on i všecken lid jeho, aby bojoval v Edrei.

34 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Neboj se ho; nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho, i zemi jeho, a učiníš jemu tak, jakož jsi učinil Seonovi, králi Amorejskému, kterýž bydlil v Ezebon.

35 I porazili jej i syny jeho, i všecken lid jeho, tak že žádný živý po něm nezůstal, a uvázali se dědičně v zemi jeho.

KAPITOLA 22

1 táhli synové Izraelští a položili se na polích Moábských, nedocházejí k Jordánu, naproti Jerichu.

2 A viděl Balák, syn Seforův, všechno, co učinil Izrael Amorejskému.

3 I bál se Moáb toho lidu velmi, proto že ho bylo mnoho, a svíral se pro přítomnost synů Izraelských.

4 Protož řekl Moáb k starším Madianským: Tudíž toto množství požere všechno, což jest vůkol nás, jako šířící vůl trávu polní. Byl pak Balák, syn Seforův, toho času králem Moábským.

5 I poslal posly k Balámovi, synu Beorovu, do města Petor, kteréž jest při řece v zemi vlasti jeho, aby povolal ho, řka: Aj, lid vyšel z Egypta, aj, přikryl svrcek země, a usazuje se proti mně.

6 Protož nyní pod' medle, zlořeč mně k vůli lidu tomuto, nebo silnější mne jest; snad svítěžím nad ním, a porazím jej, aneb vyženu z země této. Víím zajisté, že komuž ty žehnáš, požehnaný bude, a komuž ty zlořečíš, bude zlořečený.

7 Tedy šli starší Moábští a starší Madianští, nesouce v rukou svých peníze za zlořečení; i přišli k Balámovi, a vypravovali mu slova Balákova.

8 On pak řekl jim: Pobud'te zde přes tuto noc, a dám vám odpověď, jakž mi mluvití bude Hospodin. I zůstala knížata Moábská s Balámem.

9 Přišel pak Bůh k Balámovi a řekl: Kdo jsou ti muži u tebe?

10 Odpověděl Balám Bohu: Balák, syn Seforův, král Moábský, poslal ke mně, řka:

11 Aj, lid ten, kterýž vyšel z Egypta, přikryl svrcek země; protož nyní pod', proklň mi jej, snad svítěžím, bojuje s ním, a vyženu jej.

12 I řekl Bůh k Balámovi: Nechoď s nimi, aniž zlořeč lidu tomu, nebo požehnaný jest.

13 Tedy Balám vstav ráno, řekl knížatům Balákovým: Navraťte se do země své, nebo nechce mi dopustiti Hospodin, abych šel s vámi.

14 A vstavše knížata Moábská, přišli k Balákovi a řekli: Nechtěl Balám jíti s námi.

15 Tedy opět poslal Balák více knížat a znamenitějších, nežli první.

16 Kteríž přišedše k Balámovi, řekli jemu: Toto praví Balák, syn Seforův: Nezpěčuj se, prosím, přijít ke mně.

17 Nebo velikou ctí tě ctíti chci, a což mi koli rozkážeš, učiním; protož přid', prosím, proklň mi lid tento.

18 Odpovídaje pak Balám, řekl služebníkům Balákovým: Byť mi pak dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nemohl bych přestoupiti slova Hospodina Boha svého, a učiniti proti němu malé neb veliké věci.

19 Nyní však zůstaňte, prosím, zde i vy také této noci, abych zvěděl, co dále mluvití bude Hospodin se mnou.

20 Přišed pak Bůh k Balámovi v noci, řekl jemu: Poněvadž proto, aby povolali tě, přišli muži tito, vstana, jdi s nimi, a však což přikáže tobě, to čiň.

21 Tedy Balám vstav ráno, osedlal oslici svou, a bral se s knížaty Moábskými.

22 Ale rozpálil se hněv Boží, proto že jel s nimi, a postavil se anděl Hospodinův na cestě, aby mu překazil; on pak seděl na oslici své, maje s sebou dva služebníky své.

23 A když užířela oslice anděla Hospodinova, an stojí na cestě, a meč jeho vytržený v ruce jeho, uhnula se s cesty, a šla polem. I bil ji Balám, aby ji navedl zase na cestu.

24 A anděl Hospodinův stál na stezce u vinice mezi dvěma zídками.

25 Viduci pak oslice anděla Hospodinova, přitiskla se ke zdi, přitřela také nohu Balámovi ke zdi; pročez opět bil ji.

- ²⁶ Potom anděl Hospodinův šel dále, a stál v úzkém místě, kdež nebylo žádné cesty k uchýlení se na pravo neb na levo.
- ²⁷ A viduci oslice anděla Hospodinova, padla pod Balámem; pročez rozhněval se velmi Balám, a bil oslici kyjem.
- ²⁸ I otevřel Hospodin ústa oslice, a řekla Balámovi: Cožť jsem učinila, že již po třetí mne biješ?
- ²⁹ Řekl Balám k oslici: To, že jsi mne v posměch uvedla. Ó bych měl meč v rukou, jistě bych tě již zabil.
- ³⁰ Odpověděla oslice Balámovi: Zdaliž nejsem oslice tvá? Jezdíval jsi na mně, jak jsi mne dostal, až do dnes; zdaliž jsem kdy obyčej měla tak činiti tobě? Kterýž odpověděl: Nikdy.
- ³¹ V tom otevřel Hospodin oči Balámovy, i uzřel anděla Hospodinova, an stojí na cestě, maje meč dobytý v ruce své; a nakloniv hlavy, poklonu učinil na tvář svou.
- ³² I mluvil k němu anděl Hospodinův: Proč jsi bil oslici svou po třikrát? Aj, já vyšel jsem, abych se protivil tobě; nebo uchýlil jsi se s cesty přede mnou.
- ³³ Když viděla mne oslice, vyhnula mi již po třikrát; a byť mi se byla nevyhnula, již bych byl také tebe zabil, a jí živé nechal.
- ³⁴ Odpověděl Balám andělu Hospodinovu: Zhřešilt' jsem, nebo jsem nevěděl, že ty stojíš proti mně na cestě; protož nyní, jestliže se nelíbí tobě, raději navrátím se domů.
- ³⁵ Řekl anděl Hospodinův k Balámovi: Jdi s muži těmi, avšak slovo, kteréž mluvití budu tobě, to mluvití budeš. Tedy šel Balám s knížaty Balákovými.
- ³⁶ Uslyšev pak Balák o příchodu Balámovu, vyšel proti němu do města Moábského, kteréž bylo při řece Arnon, jenž jest při konci pomezí.
- ³⁷ I řekl Balák Balámovi: Zdaliž jsem víc než jednou neposílal pro tě? Pročez jsi tedy nepřišel ke mně? Proto-li, že bych tě náležitě uctiti nemohl?
- ³⁸ Odpověděl Balám Balákovi: Aj, již jsem přišel k tobě; nyní pak zdaliž všelijak budu co moci mluvití? Slovo, kteréž vložil Bůh v ústa má, to mluvití budu.
- ³⁹ I bral se Balám s Balákem, a přijeli do města Husot.
- ⁴⁰ Kdežto nabiv Balák volů a ovec, poslal k Balámovi a k knížatům, kteříž s ním byli.
- ⁴¹ Nazejtří pak ráno, pojav Balák Baláma, uvedl ho na výsosti modly Bál, odkudž shlédli i nejdalší díl lidu Izraelského.

KAPITOLA 23

A řekl Balám Balákovi: Udělej mi tuto sedm oltářů, a připrav mi také sedm volků a sedm skopců.

² I udělal Balák, jakž mluvil Balám. Tedy obětoval Balák a Balám volka a na každém oltáři.

³ Řekl pak Balám Balákovi: Postůj při oběti své zápalné, a půjdu, zdali by se potkal se mnou Hospodin, a což by koli mně ukázal, povím tobě. I odšel sám.

⁴ I potkal se Bůh s Balámem, a řekl jemu Balám: Sedm oltářů zpořádal jsem, a obětoval jsem volka a skopce na každém oltáři.

⁵ Vložil pak Hospodin slovo v ústa Baláмова a řekl: Navrat' se k Balákovi a tak mluv.

⁶ I navrátil se k němu, a našel jej, an stojí při oběti své zápalné, i všacka knížata Moábská.

⁷ Tedy vzav před sebe přísloví své, řekl: Z Aram přivedl mne Balák král Moábský, z hor východních, řka: Podř, zlořeč mi k vůli Jákoeba, a podř, vydej klatbu na Izraele.

⁸ Proč bych zlořečil, komuž Bůh silný nezlořečí? A proč bych klel, kohož Hospodin

neproklíná?

⁹ Když s vrchu skal hledím na něj, a s pahrbků spatřuji jej, aj, lid ten sám bydlí, a k jiným národům se nepřiměšuje.

¹⁰ Kdo sečte prach Jákobův? a kdo počet? Kdo sečte čtvrtý díl Izraelského lidu? Ó bych já umřel smrtí spravedlivých, a dokonání mé ó by bylo jako i jeho!

¹¹ I řekl Balák Balámovi: Což mi to děláš? Abys zlořečil nepřátelům můj, povolal jsem tě, a ty pak ustavičně dobrořečíš jim.

¹² Kterýž odpovídaje, řekl: Zdali toho, což Hospodin vložil v ústa má, nemám šetřiti, abych tak mluvil?

¹³ I řekl jemu Balák: Pod', prosím, se mnou na jiné místo, odkudž bys viděl jej, (toliko zadní díl jeho viděti budeš, a všeho nebudeš viděti), a proklň mi jej odtud.

¹⁴ I pojav jej, vyvedl ho na rovinu Zofim, na vrch jednoho pahrbku, a udělav sedm oltářů, obětoval volka a skopce na každém oltáři.

¹⁵ Řekl pak Balákovi: Postůj tuto při zápalné oběti své, a já půjdu tamto vstříc Hospodinu.

¹⁶ I potkal se Hospodin s Balámem, a vloživ slovo v ústa jeho, řekl: Navrať se k Balákovi a mluv tak.

¹⁷ Přišel tedy k němu, a hle, on stál při zápalné oběti své, a knížata Moábská s ním. Jemužto řekl Balák: Co mluvil Hospodin?

¹⁸ A on vzav přísloví své, řekl: Povstaň Baláku a slyš, pozoruj mne, synu Seforův.

¹⁹ Bůh silný není jako člověk, aby klamal, a jako syn člověka, aby se měnil. Což by řekl, zdaliž neučiní? Což by promluvil, zdali neutvrdí toho?

²⁰ Hle, abych dobrořečil, přijal jsem to na sebe; nebo dobrořečilt' jest, a já toho neodvolám.

²¹ Nepatřít' na nepravosti v Jákobovi, aniž hledí na přestoupení v Izraeli; Hospodin Bůh jeho jestiť s ním, a zvuk krále vítězícího v něm.

²² Bůh silný vyvedl je z Egypta, jako silou jednorožcovou byv jim.

²³ Nebo není kouzlů proti Jákobovi, ani zaklínání proti Izraelovi; již od toho času vypravováno bude o Jákobovi a Izraelovi, co učinil s ním Bůh silný.

²⁴ Aj, lid jakožto silný lev povstane, a jakožto lvíče vzchopí se; nepoloží se, dokudž by nejedl loupeže, a dokudž by nevypil krve zbitých.

²⁵ I řekl Balák Balámovi: Aniž mu již zlořeč více, ani dobrořeč.

²⁶ Jemuž odpověděl Balám, řka: Zdaližt' jsem nepravil, že, což by mi koli mluvil Hospodin, to učiním?

²⁷ I řekl Balák Balámovi: Pod', prosím, povedu tě na jiné místo, odkudž snad líbiti se bude Bohu, abys mi je proklel.

²⁸ A pojav Balák Baláma, uvedl jej na vrch hory Fegor, kteráž leží naproti poušti.

²⁹ Tedy řekl Balám Balákovi: Udělej mi tuto sedm oltářů, a připrav mi také sedm volků a sedm skopců.

³⁰ I učinil Balák, jakž řekl Balám, a obětoval volka a skopce na každém oltáři.

KAPITOLA 24

Vida pak Balám, že by se líbilo Hospodinu, aby dobrořečil Izraelovi, již více nešel jako prvé, jednou i po druhé, k čárům svým, ale obrátil tvář svou proti poušti.

² A pozdvih očí svých, viděl Izraele bydlícího v staních po svých pokoleních, a byl nad ním duch Boží.

- ³ I vzav podobenství své, dí: Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající otevřené oči,
- ⁴ Řekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž vidění všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevřené má oči:
- ⁵ Jak velmi krásní jsou stánkové tvoji, Jákobe, příbytkové tvoji, Izraeli!
- ⁶ Tak jako se potokové rozšiřují, jako zahrady vedlé řeky, jako stromoví aloes, kteréž štípil Hospodin, jako cedrové podlé vod.
- ⁷ Poteče voda z okovu jeho, a sítě jeho u vodách mnohých. A král jeho vyvýšen bude více než Agag, a vyzdvihne se království jeho.
- ⁸ Bůh silný vyvedl jej z Egypta, jako udatnost jednorožcova jest jemu; sžeret' národy protivné sobě, a kosti jich potře a střelami svými prostřílí.
- ⁹ Složil se a ležel jako lvíče, a jako lev zůřivý; kdo jej zbudí? Kdo by požehnání dával tobě, požehnaný bude, a kdožt' by zlořečil, bude zlořečený.
- ¹⁰ Tedy zapáliv se hněvem Balák proti Balámovi, tleskl rukama svýma a řekl Balámovi: Abys zlořečil nepřátelům mým, povolal jsem tebe, a aj, ustavičně dobrořečil jsi jim již po třikrát.
- ¹¹ Protož nyní navrať se raději k místu svému. Bylt' jsem řekl: Velikou ctí tě ctíti chci, a hle, Hospodin zbavil tě cti.
- ¹² Jemuž odpověděl Balám: Však hned poslům tvým, kteréž jsi poslal ke mně, mluvil jsem, řka:
- ¹³ Byť mi dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nebudu moci přestoupiti řeči Hospodinovy, abych činil dobré neb zlé sám od sebe; což mi Hospodin oznámí, to mluvit budu,
- ¹⁴ (Ale však ještě já, již odcházeje k lidu svému, počkej, poradím tobě,) co učiní lid ten lidu tvému v posledních dnech.
- ¹⁵ Tedy vzav podobenství své, dí: Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající oči otevřené,
- ¹⁶ Řekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž zná naučení nejvyššího, a vidění všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevřené má oči:
- ¹⁷ Uzřímť jej, ale ne nyní, pohledím na něj, ale ne z blízka. Vyjdeť hvězda z Jákoba, a povstane berla z Izraele, kteráž poláme knížata Moábská, a zkazí všecky syny Set.
- ¹⁸ I bude Edom podmaněn, a Seir v vladařství přijde nepřátelům svým; nebo Izrael zmužile sobě počínati bude.
- ¹⁹ Panovati bude poslý z Jákoba, a zahladí ostatky z každého města.
- ²⁰ A když uzřel Amalecha, vzav podobenství své, řekl: Jakož počátek národů Amalech, tak konec jeho do gruntu zahyne.
- ²¹ Uzřev pak Cinea, vzav podobenství své, řekl: Pevný jest příbytek tvůj, a na skále založils hnízdo své;
- ²² Ale však vyhnán bude Cineus, Assur zajatého jej povede.
- ²³ Opět vzav podobenství své, řekl: Ach, kdo bude živ, když toto učiní Bůh silný?
- ²⁴ A bárky z země Citim připlynou a ssouží Assyrské, ssouží také Židy, ale i ten lid do konce zahyne.
- ²⁵ Potom vstav Balám, odšel a navrátil se na místo své; Balák také odšel cestou svou.

KAPITOLA 25

- V** tom, když pobyl Izrael v Setim, počal lid smilniti s dcerami Moábskými.
- ² Kteréž pozvaly lidu k obětem bohů svých; i jedl lid, a klaněli se bohům jejich.
- ³ I připojil se lid Izraelský k modle Belfegor, a popudila se prchlivost Hospodinova proti Izraelovi.
- ⁴ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi všecka knížata lidu, a zvěšej ty nešlechetníky Hospodinu před sluncem, aby se odvrátila prchlivost Hospodinova od Izraele.
- ⁵ I řekl Mojžíš soudcům Izraelským: Zabí jeden každý z svých všelikého, kterýž se připojí k modle Belfegor.
- ⁶ A aj, jeden z synů Izraelských přišel, a přivedl k bratřím svým ženu Madianku, na odivu Mojžíšovi i všemu množství synů Izraelských; oni pak plakali u dveří stánku úmluvy.
- ⁷ To když uzřel Fínes, syn Eleazara, syna Aronova, kněze, vyvstal z prostředku množství toho, a vzal kopí do ruky své.
- ⁸ A všed za mužem Izraelským do stanu, probodl je oba dva, muže Izraelského, i ženu tu skrze břicho její; i odvrácena jest rána od synů Izraelských.
- ⁹ Zhynulo jich pak od té rány dvadceť čtyři tisíce.
- ¹⁰ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- ¹¹ Fínes, syn Eleazara kněze, syna Aronova, odvrátil prchlivost mou od synů Izraelských, kdyžto horlil horlivostí mou u prostřed nich, tak abych neshladil synů Izraelských v horlivosti své.
- ¹² Protož díš: Aj, já dám jemu smlouvu svou pokoje.
- ¹³ I bude míti on i símě jeho po něm smlouvu kněžství věčného, proto že horlil pro Boha svého, a očistil syny Izraelské.
- ¹⁴ A bylo jméno muže Izraelského zabitého, kterýž byl zabit s Madiankou, Zamri, syn Sálův, kníže domu otce svého z pokolení Simeonova.
- ¹⁵ Jméno pak ženy Madianky zabité, Kozbi, dcera Sur, kterýž byl přední v národu svém, v domě otce svého mezi Madianskými.
- ¹⁶ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- ¹⁷ Nepřátelsky zacházejte s těmi Madianskými, a zbíte je.
- ¹⁸ Nebo i oni nepřátelsky a lstivě chovali se k vám, a oklamali vás skrze modlu Fegor, a skrze Kozbu, dceru knížete Madianského, sestru svou, kteráž zabita jest v den pomsty příšlé z příčiny Fegor.

KAPITOLA 26

- I** stalo se po té ráně, že mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Eleazarovi, synu Arona kněze, řka:
- ² Sečtěte všecko množství synů Izraelských, od dvadctiletých a výše po domácích otců jejich, všecky, kteříž by mohli jíti k boji v Izraeli.
- ³ Tedy mluvil Mojžíš a Eleazar kněz k nim na polích Moábských, při Jordánu proti Jerichu, řka:
- ⁴ Sečtěte lid od dvadceť let majících a výše, jakž rozkázal Hospodin Mojžíšovi a synům Izraelským, kteříž byli vyšli z země Egyptské.
- ⁵ Ruben prvorozený byl Izraelův. Synové Rubenovi: Enoch, z něhož pošla čeled Enochitská; Fallu, z něhož čeled Fallutská;
- ⁶ Ezron, z něhož čeled Ezronitská; Charmi, z něhož čeled Charmitská.
- ⁷ Ty jsou čeledi Rubenovy. A bylo jich sečtených čtyřidceť tři tisíce, sedm set a třidceť.

⁸ A syn Fallův Eliab.

⁹ Synové pak Eliabovi: Nemuel, a Dátan, a Abiron. To jsou ti, Dátan a Abiron, přední z shromáždění, kteříž se vadili s Mojžíšem a s Aronem v spiknutí Chóre, když odporní byli Hospodinu.

¹⁰ Pročež otevřela země ústa svá, a požřela je i Chóre, tehdáž když zemřela ta rota, a oheň spálil těch dvě stě a padesáte mužů, kteříž byli za příklad jiným.

¹¹ Synové pak Chóre nezemřeli.

¹² Synové Simeonovi po čeledech svých: Namuel, z něhož čeled Namuelitská; Jamin, z něhož čeled Jaminská; Jachin, z něhož čeled Jachinská;

¹³ Sohar, z něhož čeled Soharská; Saul, z něhož čeled Saulitská.

¹⁴ Ty jsou čeledi Simeonovy, jichž bylo dvamecítma tisíců a dvě stě.

¹⁵ Synové Gád po čeledech svých: Sefon, z něhož čeled Sefonitská; Aggi, z něhož čeled Aggitská; Suni, z něhož čeled Sunitská;

¹⁶ Ozni, z něhož čeled Oznitská; Heri, z něhož čeled Heritská;

¹⁷ Arodi, z něhož čeled Aroditská; Areli, z něhož čeled Arelitská.

¹⁸ Ty jsou čeledi synů Gád, podlé toho, jakž sečtení jsou, čtyřiceti tisíců a pět set.

¹⁹ Synové Judovi: Her a Onan; ale zemřeli Her i Onan v zemi Kanánské.

²⁰ Byli pak synové Judovi po čeledech svých: Séla, z něhož čeled Sélanitská; Fáres, z něhož čeled Fáresská; Zára, z něhož čeled Záretska.

²¹ Byli pak synové Fáresovi: Ezron, z něhož čeled Ezronitská; Hamul, z něhož čeled Hamulská.

²² Ty jsou čeledi Judovy, podlé toho, jakž sečtení jsou, sedmdesáte šest tisíců a pět set.

²³ Synové Izacharovi po čeledech svých: Tola, z něhož čeled Tolatská; Fua, z něhož čeled Fuatská;

²⁴ Jasub, z něhož čeled Jasubská; Simron, z něhož čeled Simronská.

²⁵ Ty jsou čeledi Izacharovy, podlé toho, jakž sečtení jsou, šedesáte čtyři tisíce a tři sta.

²⁶ Synové Zabulonovi po čeledech svých: Sared, z něhož čeled Saredská; Elon, z něhož čeled Elonská; Jahelel, z něhož čeled Jahelelská.

²⁷ Ty jsou čeledi Zabulonovy, podlé toho jakž sečtení jsou, šedesáte tisíc a pět set.

²⁸ Synové Jozefovi po čeledech svých: Manasses a Efraim.

²⁹ Synové Manassesovi: Machir, z něhož čeled Machirská. A Machir zplodil Galáda, z něhož čeled Galádská.

³⁰ Ti jsou synové Galád: Jezer, z něhož čeled Jezerská; Helek, z něhož čeled Helekitská;

³¹ Asriel, z něhož čeled Asrielská; Sechem, z něhož čeled Sechemská;

³² Semida, z něhož čeled Semidatská; Hefer, z něhož čeled Heferská.

³³ A Salfad, syn Heferův, neměl synů, než toliko dcery, jichž jsou tato jména: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa.

³⁴ Ty jsou čeledi Manassesovy, a načteno jich padesáte dva tisíce a sedm set.

³⁵ Ale synové Efraimovi po čeledech svých: Sutala, z něhož čeled Sitalitská; Becher, z něhož čeled Becherská; Tehen, z něhož čeled Tehenská.

³⁶ A ti jsou synové Sitalovi: Heran, z něhož čeled Heranská.

³⁷ Ty jsou čeledi synů Efraimových, podlé toho, jakž sečtení jsou, třiceti dva tisíce a pět set. Ti jsou synové Jozefovi po čeledech svých.

³⁸ Synové pak Beniaminovi po čeledech svých: Béla, z něhož čeled Bélitská; Asbel, z něhož čeled Asbelská; Ahiram, z něhož čeled Ahiramská;

- ³⁹ Sufam, z něhož čeled Sufamská; Hufam, z něhož čeled Hufamská.
- ⁴⁰ Byli pak synové Béla: Ared a Náman; z Ared čeled Aredská, z Náman čeled Námanská.
- ⁴¹ Ti jsou synové Beniaminovi po čeledech svých, podlé toho, jakž sečtení jsou, čtyřiceti pět tisíců a šest set.
- ⁴² Tito pak synové Danovi po čeledech svých: Suham, z něhož čeled Suhamská. Ta jest rodina Danova po čeledech svých.
- ⁴³ Všech čeledí Suhamských, jakž sečtení jsou, šedesáte čtyři tisíce a čtyři sta.
- ⁴⁴ Synové Asser po čeledech svých: Jemna, z něhož čeled Jemnitská; Jesui, z něhož čeled Jesuitská;
- ⁴⁵ Beria, z něhož čeled Berietská. Synové Beriovi: Heber, z něhož čeled Heberská; Melchiel, z něhož čeled Melchielská.
- ⁴⁶ Jméno pak dcery Asser bylo Serach.
- ⁴⁷ Ty jsou čeledi synů Asser, tak jakž sečtení jsou, padesáte tři tisíce a čtyři sta.
- ⁴⁸ Synové Neftalímovi po čeledech svých: Jasiel, z něhož čeled Jasielská; Guni, z něhož čeled Gunitská;
- ⁴⁹ Jezer, z něhož čeled Jezerská; Sallem, z něhož čeled Sallemská.
- ⁵⁰ Ta jest rodina Neftalíмова po čeledech svých, tak jakž sečtení jsou, čtyřiceti pět tisíců a čtyři sta.
- ⁵¹ Ten jest počet synů Izraelských, šestkrát sto tisíců a jeden tisíc, sedm set a třiceti.
- ⁵² Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- ⁵³ Těmto rozdělena bude země k dědictví podlé počtu jmen.
- ⁵⁴ Většímu počtu větší dědictví dáš, a menšímu menší; jednomu každému vedlé počtu sečtených jeho dáno bude dědictví jeho.
- ⁵⁵ A však losem ať jest rozdělena země; vedlé jmen pokolení otců svých dědictví vezmou.
- ⁵⁶ Losem děleno bude dědictví její, buď jich mnoho neb málo.
- ⁵⁷ Tito pak jsou sečtení z Levitů po čeledech svých: Gerson, z něhož čeled Gersonitská; Kahat, z něhož čeled Kahatská; Merari, z něhož čeled Meraritská.
- ⁵⁸ Ty jsou čeledi Lévi: Čeled Lebnietská, čeled Hebronitská, čeled Moholitská, čeled Musitská, čeled Choritská. Kahat pak zplodil Amrama.
- ⁵⁹ A jméno manželky Amramovy Jochebed, dcera Lévi, kteráž se mu narodila v Egyptě; ona pak porodila Amramovi Arona a Mojžíše, a Marii sestru jejich.
- ⁶⁰ Aronovi pak zrozeni jsou: Nádab a Abiu, Eleazar a Itamar.
- ⁶¹ Ale Nádab a Abiu zemřeli, když obětovali oheň cizí před Hospodinem.
- ⁶² I bylo jich načteno třímecíťma tisíců, všech pohlaví mužského zstáří měsíce jednoho a výše; nebo nebyli počtení mezi syny Izraelskými, proto že jim nebylo dáno dědictví mezi syny Izraelskými.
- ⁶³ Tito sečtení jsou od Mojžíše a Eleazara kněze; oni sečtli syny Izraelské na polích Moábských při Jordánu, naproti Jerichu.
- ⁶⁴ Mezi těmito pak nebyl žádný z oněch sečtených od Mojžíše a Arona kněze, když počítali syny Izraelské na poušti Sinai;
- ⁶⁵ (Nebo řekl byl Hospodin o nich: Smrtí zemrou na poušti;) a žádný z nich nepozůstal, jedině Kálef, syn Jefonův, a Jozue, syn Nun.

KAPITOLA 27

Tehdy přistoupily dcery Salfada, syna Heferova, syna Galád, syna Machir, syna Manasse, z pokolení Manasse, syna Jozefova. Tato pak jsou jména dcer jeho: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa.

² A postavily se před Mojžíšem a před Eleazarem knězem, i před knížaty a vším množstvím, u dveří stánku úmluvy, a řekly:

³ Otec náš umřel na poušti, kterýž však nebyl z spolku těch, kteříž se zrotili proti Hospodinu v rotě Chóre; nebo pro hřích svůj umřel, synů žádných nemaje.

⁴ Což vyhlazeno býti má jméno otce našeho z čeledi jeho, proto že neměl syna? Dej nám dědictví mezi bratřími otce našeho.

⁵ I vznesl tu věc Mojžíš na Hospodina.

⁶ Kterýž odpověděl Mojžíšovi, řka:

⁷ Dobře mluví dcery Salfad. Dejž jim bez odporu právo dědictví mezi bratřími otce jejich, a přenes dědictví otce jejich na ně.

⁸ K synům pak Izraelským toto mluvití budeš: Když by kdo umřel, nemaje syna, tedy přenesete dědictví jeho na dceru jeho.

⁹ Pakli by ani dcery neměl, tedy dáte dědictví jeho bratřím jeho.

¹⁰ Pakli by ani bratří neměl, tedy dáte dědictví jeho bratřím otce jeho.

¹¹ Pakli by ani strýců neměl, tedy dáte dědictví jeho příteli jeho, kterýž jest nejbližší jemu v rodu jeho, aby dědičně obdržel je. A bude to synům Izraelským za ustanovení soudné, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

¹² Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Vstup na horu tuto Abarim, a spatř zemi, kterouž jsem dal synům Izraelským.

¹³ A když spatříš ji, připojen budeš k lidu svému i ty, jako připojen jest Aron bratr tvůj,

¹⁴ Poněvadž jste odporovali řeči mé na poušti Tsin, při odporování všeho množství, kdež jste mne měli posvětit při vodách před očima jejich. To jsou ty vody sváru v Kádes, na poušti Tsin.

¹⁵ I řekl Mojžíš Hospodinu, řka:

¹⁶ Opatříš Hospodin Bůh duchů, Bůh všelikého těla, shromáždění toto mužem hodným,

¹⁷ Kterýž by vycházel před nimi, a kterýž by vcházel před nimi, kterýž by vyvodil a zase uvodil je, aby nebylo shromáždění Hospodinovo jako ovce, kteréž nemají pastýře.

¹⁸ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi k sobě Jozue, syna Nun, muže, v kterémž jest duch můj, a vlož ruku svou na něj.

¹⁹ A postavě jej před Eleazarem knězem a přede vším shromážděním, dáš jemu naučení před očima jejich,

²⁰ A udělíš jemu slávy své, aby ho poslouchalo všecko množství synů Izraelských.

²¹ Kterýž před Eleazarem knězem postavě se, ptáti se ho bude na soud urim před Hospodinem. K rozkazu jeho vyjdou, a k rozkazu jeho vejdou, on i všickni synové Izraelští s ním, a všecko shromáždění.

²² I učinil Mojžíš tak, jakž mu byl rozkázal Hospodin, a pojav Jozue, postavil jej před Eleazarem knězem a přede vším shromážděním.

²³ A vloživ ruce své na něj, dal jemu naučení, jakž mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

KAPITOLA 28

Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Přikaz synům Izraelským a rci jim: Obětí mých, chleba mého, v obětech mých ohnivých u vůni spokojující mne, nezanedbávejte mi přinášeti v čas k tomu vyměřený.

³ Díš tedy jim: Tato jest obět ohnivá, kterouž obětovati budete Hospodinu: Beránky roční bez poškrvny dva, každého dne v obět zápalnou ustavičně.

⁴ Beránka jednoho obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou.

⁵ Desátý také díl míry efi mouky bělné, v obět suchou, zadělané olejem nejčistším, čtvrtou částkou míry hin.

⁶ Ta jest obět zápalná ustavičná, kteráž obětována jest na hoře Sinai u vůni příjemnou, v obět ohnivou Hospodinu.

⁷ A obět mokrá její, čtvrtý díl míry hin na každého beránka; v svatyni obětuj obět mokrou silného nápoje Hospodinu.

⁸ Beránka pak druhého obětovati budeš k večerou, tak jako obět suchou jitřní, a jako obět mokrou její obětovati budeš v obět ohnivou, u vůni spokojující Hospodina.

⁹ Dne také sobotního dva beránky roční bez poškrvny, a dvě desetiny mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou s obětí její mokrou.

¹⁰ Ta bude obět zápalná sobotní každého dne sobotního, mimo zápalnou obět ustavičnou a mokrou obět její.

¹¹ Také na nov měsíců vašich obětovati budete obět zápalnou Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, beránků ročních bez poškrvny sedm;

¹² A tři desetiny mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou při každém volku, a dvě desetiny mouky bělné, olejem zadělané v obět suchou při každém skopci;

¹³ A jednu desetinu mouky bělné olejem zadělané v obět suchou při každém beránku, k oběti zápalné u vůni příjemnou, v obět ohnivou Hospodinu.

¹⁴ Tyto pak oběti mokré jejich z vína: Půl míry hin bude při každém volku, a třetí částka hin při skopci, a čtvrtá částka hin při každém beránku. Ta jest obět zápalná k nov měsíci, každého měsíce přes celý rok.

¹⁵ Kozla také jednoho v obět za hřích, mimo obět ustavičnou, obětovati budete Hospodinu s mokrou obětí jeho.

¹⁶ Měsíce pak prvního, čtrnáctý den téhož měsíce velikanoc bude Hospodinu,

¹⁷ A v patnáctý den téhož měsíce slavnost; za sedm dní chleby nekvašené jísti budete.

¹⁸ Prvního dne shromáždění svaté bude, žádného díla robotného nebudete dělati v něm.

¹⁹ Obětovati pak budete obět ohnivou v zápal Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, a sedm beránků ročních; bez poškrvny budou.

²⁰ A suchou obět při nich, totiž mouku bělnou, olejem zadělanou, tři desetiny při každém volku, a dvě desetiny při každém skopci obětovati budete.

²¹ A jednu desetinu obětovati budeš při každém beránku z těch sedmi beránků,

²² A kozla v obět za hřích jednoho k očištění vás.

²³ Mimo obět zápalnou jitřní, kteráž jest obět ustavičná, obětovati budete to.

²⁴ Tak obětovati budete každého dne za těch sedm dní pokrm oběti ohnivé, u vůni spokojující Hospodina, mimo zápalnou obět ustavičnou, a obět mokrou její.

²⁵ Sedmého pak dne shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dělati.

²⁶ V den také prvotin, když obětovati budete novou obět suchou Hospodinu, vyplníc téhodny vaše, shromáždění svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati.

- ²⁷ A obětovati budete obět zápalnou, u vůni spokojující Hospodina, volky mladé dva, skopce jednoho, beránků ročních sedm,
- ²⁸ A obět suchou jejich, mouky bělné olejem zadělané tři desetiny při každém volku, dvě desetiny při každém skopci,
- ²⁹ Jednu desetinu při každém beránku z těch sedmi beránků,
- ³⁰ Kozla jednoho k očištění vašemu.
- ³¹ To mimo obět zápalnou ustavičnou, a obět suchou její obětovati budete; bez poškrvny ať jsou s oběťmi svými mokřými.

KAPITOLA 29

Měsíce pak sedmého v první den jeho shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dělati; to jest den troubení vašeho.

- ² A obětovati budete zápal u vůni příjemnou Hospodinu, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránků ročních bez poškrvny sedm;
- ³ A obět suchou při nich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce;
- ⁴ A desetina jedna na každého beránka z sedmi beránků;
- ⁵ A kozla jednoho v obět za hřích k očištění vás.
- ⁶ Mimo zápalnou obět novoměsíčnou s obětí její suchou, a mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou, a s oběťmi jejich mokřými vedlé pořádku jejich, u vůni příjemnou, v obět ohnivou Hospodinu.
- ⁷ V desátý pak den téhož měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete, a ponižovati budete životů svých; žádného díla nebudete dělati.
- ⁸ A obětovati budete obět zápalnou Hospodinu u vůni příjemnou, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránků ročních sedm, a ti ať jsou bez poškrvny;
- ⁹ A obět suchou jejich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce;
- ¹⁰ A desetina jedna na každého beránka z těch sedmi beránků;
- ¹¹ Kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět za hřích k očištění, a mimo zápal ustavičný s obětí suchou jeho, a s oběťmi mokřými jejich.
- ¹² V patnáctý také den měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati, ale slaviti budete svátek Hospodinu za sedm dní.
- ¹³ A obětovati budete zápal v obět ohnivou u vůni spokojující Hospodina, volků mladých třinácte, skopce dva, beránků ročních čtrnácte, a ti ať jsou bez poškrvny;
- ¹⁴ Též obět suchou jejich z mouky bělné olejem zadělané, tři desetiny na každého volka z třinácti volků, dvě desetiny na každého skopce z těch dvou skopců,
- ¹⁵ A jednu desetinu na každého beránka z těch čtrnácti beránků;
- ¹⁶ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo zápal ustavičný s obětí jeho suchou i mokrou.
- ¹⁷ Potom dne druhého volků mladých dvanácte, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,
- ¹⁸ S obětí suchou při nich, a s oběťmi mokřými jejich při každém volku, skopci i beránku vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;
- ¹⁹ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo zápal ustavičný s obětí suchou jeho a s oběťmi mokřými jeho.

- ²⁰ Dne pak třetího volků jedenácte, skopce dva, a beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,
- ²¹ S obětí suchou a s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;
- ²² A kozla v obět za hřích jednoho, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.
- ²³ Dne pak čtvrtého volků deset, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,
- ²⁴ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci a beránku, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;
- ²⁵ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.
- ²⁶ Dne také pátého volků devět, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,
- ²⁷ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;
- ²⁸ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.
- ²⁹ A dne šestého volků osm, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,
- ³⁰ S obětí suchou a s obětmi mokkými jejich při každém volku, skopci i beránku, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;
- ³¹ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i s obětmi mokkými.
- ³² Tolikéž dne sedmého volků sedm, skopce dva, beránků ročních bez poškrvny čtrnácte,
- ³³ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich na volky, skopce i beránky, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;
- ³⁴ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.
- ³⁵ Dne pak osmého slavnost míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati.
- ³⁶ A obětovati budete obět zápalnou, v obět ohnivou vůně spokojující Hospodina, volka jednoho, skopce jednoho, a beránků ročních sedm bez poškrvny,
- ³⁷ S obětí suchou i s obětmi mokkými jejich při volku, skopci i beráncích, vedlé počtu jejich, jakž jest obyčej;
- ³⁸ A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.
- ³⁹ Ty věci vykonávati budete Hospodinu při slavnostech vašich, kromě toho, což byste z slibu aneb z dobré vůle své obětovali, buď zápalné, aneb suché, aneb mokré, aneb pokojné oběti vaše.
- ⁴⁰ (30:1) I oznámil Mojžíš synům Izraelským všecky ty věci, kteréž přikázal jemu Hospodin.

KAPITOLA 30

(30:2)

Mluvil také Mojžíš knížatům pokolení synů Izraelských, řka: Totot' jest, což přikázal Hospodin:

² (30:3) Jestliže by muž slib aneb přísahu učinil Hospodinu, závazkem zavazuje duši svou, nezruší slova svého; podlé všeho, což vyšlo z úst jeho, učiní.

³ (30:4) Když by pak osoba ženského pohlaví učinila slib Hospodinu, a závazkem

zavázala se v domě otce svého v mladosti své,

⁴ (30:5) A slyše otec její slib a závazek její, jímž zavázala duši svou, mlčel by k tomu: tedy stálí budou všickni slibové její, i každý závazek, jímž zavázala se, stálý bude.

⁵ (30:6) Jestliže by pak to zrušil otec její toho dne, když slyšel všechny ty sliby a závazky její, jimiž zavázala duši svou, nebudout' stálí; a Hospodin odpustí jí, nebo otec její to zrušil.

⁶ (30:7) Pakli by vdaná byla za muže, a měla by slib na sobě, aneb pronesla by ústy svými něco, čímž by se zavázala,

⁷ (30:8) A slyše muž její, nic by jí neřekl toho dne, kteréhož slyšel: stálí budou slibové její, i závazkové, jimiž zavázala duši svou, stálí budou.

⁸ (30:9) Jestliže by pak muž její toho dne, jakž uslyšel, odepřel tomu, a zrušil slib, kterýž na sobě měla, aneb něco rty svými pronesla, čímž by se zavázala, také odpustí jí Hospodin.

⁹ (30:10) Všeliký pak slib vdovy aneb ženy zahnané, jímž by se zavázala, stálý bude.

¹⁰ (30:11) Ale jestliže v domě muže svého slíbila, a závazkem zavázala se s přísahou,

¹¹ (30:12) A slyše to muž její, mlčel k tomu a neodepřel: tedy stálí budou všickni slibové její, a všickni závazkové, jimiž se zavázala, stálí budou.

¹² (30:13) Pakli docela odepřel muž její toho dne, jakž uslyšel, všeliký slib, kterýž vyšel z úst jejích, a závazek, jímž zavázala se, nebude stálý; muž její zrušil to, a Hospodin jí odpustí.

¹³ (30:14) Všelikého slibu a každého závazku s přísahou učiněného o trápení života jejího, muž její potvrdí jeho, a muž její zruší jej.

¹⁴ (30:15) Pakli by muž její den po dni mlčel, tedy potvrdí všech slibů jejích, a všech závazků jejích, kteréž na sobě má; potvrdit' jest jich, nebo neodepřel jí v den ten, když to uslyšel.

¹⁵ (30:16) Jestliže by pak slyše, potom teprv zrušiti to chtěl, tedy on ponese nepravost její.

¹⁶ (30:17) Ta jsou ustanovení, kteráž přikázal Hospodin Mojžíšovi, mezi mužem a ženou jeho, mezi otcem a dcerou jeho v mladosti její, dokudž jest v domě otce svého.

KAPITOLA 31

Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Pomsti prvé synů Izraelských nad Madianskými, a potom připojen budeš k lidu svému.

³ Mluvil tedy Mojžíš k lidu, řka: Vypravte některé z sebe k boji, aby šli proti Madianským a vykonali pomstu Hospodinovu nad nimi.

⁴ Po tisíci z pokolení, ze všech pokolení Izraelských vyšlete k boji.

⁵ I vydáno jest z mnohých tisíců Izraelských po tisíci z každého pokolení, totiž dvanácte tisíců způsobilých k boji.

⁶ I poslal je Mojžíš po tisíci z každého pokolení k boji, a Fínesa syna Eleazara kněze s nimi; a nádoby svaté i trouby k troubení byly v ruce jeho.

⁷ Tedy bojovali proti Madianským, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, a zbili všechny pohlaví mužského.

⁸ Pobili také krále Madianské mezi jinými, kteréž porazili, totiž Evi, Rekem, Sur, Hur a Rebe, pět králů Madianských; Baláma také, syna Beorova, zabili mečem.

⁹ A zajali synové Izraelští ženy Madianské i děti jejich; všecka hovada jejich, i všechny dobytky jejich, a všecka zboží jejich pobrali.

¹⁰ Všecka také města jejich, v kterýchž svá obydlí měli, i všechny hrady jejich vypálili

ohněm.

11 A všecku loupež i všecky kořisti pobravše, lidi i hovada,

12 Vedli je k Mojžíšovi a k Eleazarovi knězi, a ke všemu množství synů Izraelských, i zajaté i kořisti, i loupeže, k vojsku na roviny Moábské, kteréž jsou při Jordánu naproti Jerichu.

13 I vyšli Mojžíš a Eleazar kněz a všecka knížata shromáždění proti nim ven za stany.

14 Tedy rozhněval se Mojžíš na vůdce vojska, hejtmany nad tisíci a setníky, kteříž se navraceli z boje,

15 A řekl jim Mojžíš: A což jste zachovali všecky ženy?

16 Ej, onyť jsou hle synům Izraelským, podlé rady Balámovy, daly příčinu k přestoupení proti Hospodinu, při modlářství Fegor, pročez ona rána přišla byla na lid Hospodinův.

17 Protož nyní zmordujte všecky děti pohlaví mužského, a všecky ženy, kteréž poznaly muže.

18 Všecky pak panny, kteréž nepoznaly muže, zachovejte sobě živé.

19 Vy pak zůstaňte vně za stany za sedm dní; všickni, kteřížkoli jste někoho zabili, aneb kteříž jste se zabitého dotkli, očišťovati se budete dne třetího a dne sedmého, sebe i zajaté své.

20 Všelike také roucho a všecky věci kožené, i všelijaké dílo z í kozích, i všelikou nádobu dřevěnou očistíte.

21 I řekl Eleazar kněz vojákům, kteříž byli šli k boji: Toto jest ustanovení zákona, kteréž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.

22 Zlato však, stříbro, měď, železo, cín a olovo,

23 A cožkoli trpí oheň, ohněm přepálíte, a přečištěno bude, však tak, když vodou očišťování obmyto bude; což pak nemůže ohně strpěti, to skrze vodu protáhnete.

24 Zpérete také roucha svá v den sedmý, a čistí budete; a potom vejdete do stanů.

25 Mluvil i to Hospodin k Mojžíšovi, řka:

26 Sečti summu kořistí zajatých, tak z lidí jako z hově, ty a Eleazar kněz, a přední z čeledi otců v lidu;

27 A rozdělíš ty kořisti na dva díly, jeden mezi vojáky, kteříž byli vytáhli na vojnu, a druhý mezi všecko shromáždění.

28 A vezmeš díl na Hospodina od mužů bojovných, kteříž byli vyšli na vojnu, jednu duši z pěti set, buďto z lidí neb z hově, neb z oslů, neb z ovcí.

29 Z jejich polovice to vezmete, a dáte Eleazarovi knězi obět vzhůru pozdvižení Hospodinu.

30 Z polovice pak té, kteráž jest synů Izraelských, vezmeš jedno z padesáti, buďto z lidí neb z volů, neb z oslů, neb z ovcí, a tak ze všelijakých hově, a dáš to Levítům, držícím stráž příbytku Hospodinova.

31 I učinil Mojžíš a Eleazar kněz tak, jakž byl rozkázal Hospodin Mojžíšovi.

32 A bylo té kořisti z pozůstalé ještě loupeže, kteréž nabral lid válečný, ovec šestkrát sto tisíc, sedmdesáte a pět tisíců;

33 A volů sedmdesáte a dva tisíce;

34 Oslů šedesáte a jeden tisíců;

35 A panen, kteréž mužů nepoznaly, všech dva a třidceti tisíců.

36 Dostala se pak polovice jedna na díl těm, kteříž byli vytáhli na vojnu, dobytka drobného v počtu třikrát sto tisíc, třidceti a sedm tisíců a pět set,

37 A na díl vzatý Hospodinu dobytka drobného šest set, sedmdesáte pět.

- ³⁸ A z volů šest a třiceti tisíců, z nichž přišlo na díl Hospodinu sedmdesáte a dva.
- ³⁹ Oslů také třiceti tisíc a pět set, z nichž přišlo na díl Hospodinu šedesáte a jeden.
- ⁴⁰ A lidí šestnácte tisíců, z nichž přišlo na díl Hospodinu třiceti a dvě duše.
- ⁴¹ Dal tedy Mojžíš díl oddělený Hospodinu Eleazarovi knězi, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- ⁴² Z druhé pak polovice synů Izraelských, kterouž vzal Mojžíš od těch mužů, jenž bojovali,
- ⁴³ (A bylo té polovice k shromáždění přináležející z ovec třikrát sto tisíc, třiceti a sedm tisíců a pět set;
- ⁴⁴ Volů třiceti šest tisíců;
- ⁴⁵ Oslů třiceti tisíců a pět set;
- ⁴⁶ A lidí šestnácte tisíců;)
- ⁴⁷ Z té tedy polovice synů Izraelských vzal Mojžíš po jednom zajatém z padesáti, tak z lidí jako z hověd, a dal to Levítům, držícím stráž příbytku Hospodinova, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- ⁴⁸ Tedy přistoupili k Mojžíšovi vývodové vojska, hejtmané nad tisíci a setníci,
- ⁴⁹ A řekli jemu: My služebníci tvoji sečtli jsme počet bojovníků, kteréž jsme měli pod správou naší, a nebyl ani jeden z nás.
- ⁵⁰ A protože obětujeme oběť Hospodinu, každý z toho, čehož jest dostal, nádobí zlaté, zápony, náramky, prsteny, náušnice a řetízky, aby očištěny byly duše naše před Hospodinem.
- ⁵¹ Vzal tedy Mojžíš a Eleazar kněz od nich to zlato všelikého díla řemeslného.
- ⁵² Bylo pak všeho zlata odděleného, kteréž obětováno Hospodinu, šestnácte tisíců, sedm set a padesáte lotů, od hejtmanů nad tisíci a od setníků.
- ⁵³ (Muži zajisté bojovní, což loupeží vzali, to sobě měli.)
- ⁵⁴ A vzavše Mojžíš a Eleazar kněz od hejtmanů nad tisíci a setníků to zlato, vnesli je do stánku úmluvy, na památku synů Izraelských před Hospodinem.

KAPITOLA 32

Měli pak synové Ruben a synové Gád dobytka velmi mnoho, a uzřeli zemi Jazer a zemi Galád, ano místo to místo příhodné pro dobytek.

- ² Protož přistoupivše synové Gád a synové Ruben, mluvili k Mojžíšovi a k Eleazarovi knězi a knížatům shromáždění, řkouce:
- ³ Atarot a Dibon, a Jazer a Nemra, Ezebon a Eleale, a Saban a Nébo a Beon,
- ⁴ Země, kterouž zbil Hospodin před shromážděním Izraelským, jest země příhodná ku pastvě dobytku, a my služebníci tvoji máme drahně dobytka.
- ⁵ (Protož řekli:) Jestliže jsme našli milost před očima tvýma, nechť jest dána krajina ta služebníkům tvým k vladařství, ať nechodíme za Jordán.
- ⁶ I odpověděl Mojžíš synům Gád a synům Ruben: Což bratří vaši půjdou sami k boji, a vy zde zůstanete?
- ⁷ I proč roztrhujete mysli synů Izraelských, aby nesměli jíti do země, kterouž jim dal Hospodin?
- ⁸ Takt' jsou učinili otcové vaši, když jsem je poslal z Kádesbarne, aby prohlédli zemi tu.
- ⁹ Kteřížto, když přišli až k údolí Eškol a shlédli zemi, potom vrátivše se, odvrátili mysl synů Izraelských, aby nešli do země, kterouž dal jim Hospodin.

- 10** Čímž popuzen jsa k hněvu Hospodin v den ten, přísáhl, řka:
- 11** Zajisté že lidé ti, kteříž vyšli z Egypta, od dvadctiletých a výše, neužijí země té, kterouž jsem s přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, nebo ne cele následovali mne,
- 12** Kromě Kálefa, syna Jefonova Cenezejského, a Jozue, syna Nun, nebo cele následovali Hospodina.
- 13** I popudila se prchlivost Hospodinova na Izraele, a učinil, aby byli tuláci na poušti za čtyřiceti let, dokudž nezahynul všecken ten věk, kterýž činil zlé před očima Hospodinovýmá.
- 14** A hle, vy nastoupili jste na místo otců svých, plémě lidí hříšných, abyste vždy přidávali k hněvu prchlivosti Hospodinovy na Izraele.
- 15** Jestliže se odvrátíte od následování jeho, i onť také opustí jej na poušti této, a tak budete příčina zahynutí všeho lidu tohoto.
- 16** Přistoupivše pak znovu, řekli jemu: Stáje dobytčům a stádům svým zde vzděláme, a města dítkám svým,
- 17** Sami pak v odění pohotově budeme, statečně sobě počínajíce před syny Izraelskými, dokavadž jich neuvedeme na místo jejich; mezi tím zůstanou dítky naše v městech hrazených, pro bezpečnost před obyvateli země.
- 18** Nenavrátíme se do domů svých, až prvé vládnouti budou synové Izraelští jeden každý dědictvím svým;
- 19** Aniž vezmeme jakého dědictví s nimi za Jordánem neb dále, když dosáhneme dědictví svého z této strany Jordánu, k východu slunce.
- 20** I odpověděl jim Mojžíš: Jestliže učiníte tak, jakž jste mluvili, a jestliže půjdete v odění před Hospodinem k boji,
- 21** A šli byste za Jordán vy všickni v odění před Hospodinem, dokavadž by nevyhnal nepřatel svých od tváří své,
- 22** A nebyla podmaněna všechna země před Hospodinem: potom navrátíte se, a budete bez viny před Hospodinem i před Izraelem; tak přijde země tato vám v dědictví před Hospodinem.
- 23** Pakli neučiníte toho, hle, zhřešíte proti Hospodinu, a vězte, že pomsta vaše přijde na vás.
- 24** Stavějte sobě tedy města pro dítky, a stáje pro dobytky své, a což vyšlo z úst vašich, učiňte.
- 25** I odpovědělo pokolení synů Gád a synů Ruben Mojžíšovi, řka: Služebníci tvoji učiní, jakž pán náš rozkazuje.
- 26** Dítky naše a ženy naše, dobytek náš a všechna hovada naše, tu zůstanou v městech Galád,
- 27** Služebníci pak tvoji přejdou jeden každý v odění způsobilý před Hospodinem k boji, jakož mluví pán můj.
- 28** I poručil o nich Mojžíš Eleazarovi knězi a Jozue, synu Nun, a předním v čeledech pokolení synů Izraelských,
- 29** A řekl jim: Jestliže přejdou synové Gád a synové Ruben s vámi za Jordán všickni hotovi k boji před Hospodinem, a byla by již podmaněna země před vámi, dáte jim zemi Galád k vládařství.
- 30** Pakli by nešli v odění s vámi, tedy dědictví míti budou u prostřed vás v zemi Kanán.
- 31** I odpověděli synové Gád a synové Ruben, řkouce: Jakž mluvil Hospodin služebníkům tvým, tak učiníme:

- ³² My půjdeme v odění před Hospodinem do země Kanán, a zůstane nám v dědictví vládařství naše z této strany Jordánu.
- ³³ Tedy dal jim Mojžíš, synům totiž Gád a synům Ruben a polovici pokolení Manasses, syna Jozefova, království Seona, krále Amorejského, a království Oga, krále Bázanského, zemi s městy jejími při pomezích, i města země té všudy vůkol.
- ³⁴ A vzdělali synové Gád, Dibon, Atarot a Aroer,
- ³⁵ A Atrot, Sofan, Jazer a Jegbaa,
- ³⁶ A Betnemra a Betaran, města hrazená, a stáje pro dobytky.
- ³⁷ Synové pak Ruben vystavěli Ezebon, Eleale a Kariataim,
- ³⁸ A Nébo a Balmeon, změnivše jim jména; také Sabma, a dali jiná jména městům, kteráž vzdělali.
- ³⁹ Táhlí pak synové Machir, syna Manassesova, do Galád, a vzavše tu krajinku, vyhnali Amorejského, kterýž tam bydlil.
- ⁴⁰ I dal Mojžíš zemi Galád Machirovi, synu Manassesovu, a bydlil v ní.
- ⁴¹ Jair také syn Manassesův táhl a vzal vsi jejich, a nazval je vsi Jairovy.
- ⁴² Nobe také táhl, a vzal Kanat a městečka jeho, a nazval je Nobe od jména svého.

KAPITOLA 33

Tato jsou tažení synů Izraelských, kteříž vyšli z země Egyptské po houfích svých, pod správou Mojžíše a Arona.

- ² Sepsal pak Mojžíš vycházení jejich podle toho, jakž táhlí k rozkazu Hospodinovu. Tato jsou tedy vycházení jejich podle toho, jakž táhlí.
- ³ Nejprv z Ramesses jdouce prvního měsíce, v patnáctý den téhož prvního měsíce, nazejtří po slavnosti Fáze vyšli synové Izraelští v ruce silné před očima všech Egyptských,
- ⁴ Kdyžto Egyptští pochovávali všechny prvorozené, kteréž zbil Hospodin mezi nimi, a při bozích jejich vykonal Hospodin soudy své.
- ⁵ Hnuvše se tedy synové Izraelští z Ramesses, položili se v Sochot.
- ⁶ Potom hnuvše se z Sochot, položili se v Etam, jenž jest při kraji pouště.
- ⁷ A hnuvše se z Etam, navrátili se zase k Fiarot, jenž jest před Belsefon, a položili se před Magdalem.
- ⁸ A hnuvše se z Fiarot, šli prostředkem moře na poušť, a ušedše tří dnů cesty po poušti Etam, položili se v Marah.
- ⁹ Jdouce pak z Marah, přišli do Elim, kdežto bylo dvanácte studnic vod, a sedmdesáte palm. I položili se tu.
- ¹⁰ A hnuvše se z Elim, položili se u moře Rudého.
- ¹¹ Potom hnuvše se od moře Rudého, položili se na poušti Sin.
- ¹² A když se hnuli z pouště Sin, položili se v Dafka.
- ¹³ A hnuvše se z Dafka, položili se v Halus.
- ¹⁴ Hnuvše se pak z Halus, rozbili stany v Rafidim, kdežto lid neměl vody ku pití.
- ¹⁵ A hnuvše se z Rafidim, položili se na poušti Sinai.
- ¹⁶ Hnuvše se pak z pouště Sinai, položili se v Kibrot Hattáve.
- ¹⁷ A když se hnuli z Kibrot Hattáve, položili se v Hazerot.
- ¹⁸ Hnuvše se pak z Hazerot, položili se v Retma.
- ¹⁹ A z Retma hnuvše se, položili se v Remmon Fáres.

- 20** Potom hnuvše se z Remmon Fáres, položili se v Lebna.
- 21** A hnuvše se z Lebna, položili se v Ressa.
- 22** A hnuvše se z Ressa, položili se v Cehelot.
- 23** Z Cehelot pak hnuvše se, položili se na hoře Sefer.
- 24** A když se hnuli s hory Sefer, položili se v Arad.
- 25** A hnuvše se z Arad, položili se v Machelot.
- 26** Potom hnuvše se z Machelot, položili se v Tahat.
- 27** A hnuvše se z Tahat, položili se v Tár.
- 28** A když se hnuli z Tár, položili se v Metka.
- 29** A hnuvše se z Metka, položili se v Esmona.
- 30** Z Esmona pak hnuvše se, položili se v Moserot.
- 31** A když se hnuli z Moserot, položili se v Benejakan.
- 32** A hnuvše se z Benejakan, položili se v Chor Gidgad.
- 33** A hnuvše se z Chor Gidgad, položili se v Jotbata.
- 34** Když se pak hnuli z Jotbata, položili se v Habrona.
- 35** A z Habrona hnuvše se, položili se v Aziongaber.
- 36** A odtud hnuvše se, položili se na poušti Tsin, jenž jest Kádes.
- 37** A hnuvše se z Kádes, položili se na hoře řečené Hor, při končinách země Edomské.
- 38** Tu vstoupil Aron kněz na horu, jenž slove Hor, k rozkazu Hospodinovu, a umřel tam, léta čtyřicátého po vyjití synů Izraelských z země Egyptské, v první den měsíce pátého.
- 39** A byl Aron ve stu ve dvacíti a třech letech, když umřel na hoře Hor.
- 40** Uslyšel také Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne v zemi Kananejské, že by táhli synové Izraelští.
- 41** Tedy hnuvše se s hory Hor, položili se v Salmona.
- 42** A hnuvše se z Salmona, položili se v Funon.
- 43** Z Funon pak hnuvše se, položili se v Obot.
- 44** A když se hnuli z Obot, rozbili stany při pahrbcích hor Abarim, na pomezí Moábském.
- 45** Potom hnuvše se od těch pahrbků, položili se v Dibongad.
- 46** Z Dibongad hnuvše se, položili se v Helmondeblataim.
- 47** A když se hnuli z Helmondeblataim, položili se na horách Abarim proti Nébo.
- 48** Odšedše pak z hor Abarim, položili se na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu.
- 49** A rozbili stany při Jordánu, od Betsimot až do Abelsetim, na rovinách Moábských.
- 50** Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moábských, při Jordánu naproti Jerichu, řka:
- 51** Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přejdete Jordán, a vejdete do země Kananejské,
- 52** Vyženeť všechny obyvatele země té od tváří vaší, a zkazte všechny rytiny jejich; i všechny obrazy slité jejich zkazte, všechny také výsosti jejich zbořte.
- 53** A když vyženete obyvatele země, bydliti budete v ní; nebo vám jsem dal tu zemi, abyste jí dědičně vládli.
- 54** Kteroužto rozdělíte sobě k dědictví losem, vedlé čeledí svých. Kterých jest více, těm větší dědictví dáte, kterých pak jest méně, těm menší dědictví dáte. Na kterém místě komu los padne, to jemu bude; podle pokolení otců svých dědictví dosáhnete.

⁵⁵ Pakli nevyženete obyvatelů země od tváře své, tedy ti, kterýchž zanecháte, budou vám jako trní v očích vašich, a jako ostnové po bocích vašich, a budou vás ssužovati na zemi, na kteréž vy bydleti budete.

⁵⁶ A na to přijde, abych to, což jsem jim umínil učiniti, vám učinil.

KAPITOLA 34

Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

² Příkaž synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země Kanán, (tať jest země, kteráž se dostane vám v dědictví, země Kananejská s pomezími svými),

³ Strana polední vaše bude poušť Tsin vedlé pomezí Edomských; a bude vaše pomezí polední od břehu moře slaného k východu.

⁴ A zatočí se to pomezí polední k Maleakrabim, a půjde až k Tsin, a potáhne se od poledne přes Kádesbarne; a odtud vyjde ke vsi Addar, a vztáhne se až k Asmon.

⁵ Od Asmon zatočí se pomezí to vůkol až ku potoku Egyptskému, a tu se skonávati bude k západu.

⁶ Pomezí pak západní budete míti moře veliké; to bude vaše pomezí západní.

⁷ A pomezí půlnoční toto míti budete: Od moře velikého vyměříte sobě k hoře řečené Hor.

⁸ Od hory Hor vyměříte sobě, až kde se vchází do Emat, a skonávati se bude pomezí to u Sedad.

⁹ A odtud půjde pomezí to k Zefronu, a konec jeho u vsi Enan; to bude pomezí vaše k straně půlnoční.

¹⁰ Vyměříte sobě také pomezí k východu od vsi Enan až do Sefama.

¹¹ A od Sefama schýlí se to pomezí až k Reblata, od východu maje Ain; a schýlí se pomezí to, a přijde k straně moře Ceneret k východu.

¹² A vztáhne se to pomezí k Jordánu, a bude konec jeho u slaného moře. Ta země vaše bude po svých pomezích vůkol.

¹³ Tedy oznámil to Mojžíš synům Izraelským, řka: Ta jest země, kterouž dědičně obdržíte losem, jakož přikázal Hospodin, abych ji dal devateru pokolení a polovici pokolení Manassesova.

¹⁴ Nebo vzalo pokolení synů Ruben po domích otců svých, a pokolení synů Gád po domích otců svých, a polovice pokolení Manassesova vzali dědictví své.

¹⁵ Půl třetího pokolení vzali dědictví své před Jordánem proti Jerichu, k straně na východ slunce.

¹⁶ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

¹⁷ Tato jsou jména mužů, kteříž v dědictví rozdělí vám zemi: Eleazar kněz, a Jozue, syn Nun.

¹⁸ Kníže také jedno z každého pokolení vezmete k rozdělování dědictví země.

¹⁹ A tato jsou jména mužů: Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonův;

²⁰ Z pokolení synů Simeon Samuel, syn Amiudův;

²¹ Z pokolení Beniaminova Helidad, syn Chaselonův;

²² Z pokolení synů Dan kníže Bukci, syn Jogli;

²³ Z synů Jozefových z pokolení synů Manasses kníže Haniel, syn Efodův;

²⁴ Z pokolení synů Efraim kníže Kamuel, syn Seftanův;

²⁵ A z pokolení synů Zabulon kníže Elizafan, syn Farnachův;

- ²⁶ Z pokolení synů Izachar kníže Faltiel, syn Ozanův;
²⁷ A z pokolení synů Asser kníže Ahiud, syn Salonův;
²⁸ A z pokolení synů Neftalím kníže Fedael, syn Amiudův.
²⁹ Ti jsou, jimž přikázal Hospodin, aby rozdělili země k dědictví synům Izraelským v zemi Kananejské.

KAPITOLA 35

- I** mluvil Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu, řka:
- ² Prikáž synům Izraelským, ať dadí Levítům z dědictví, kterýmž vládnouti budou, města k bydlení, i podměstí měst vůkol nich,
³ Aby měli města k bydlení, podměstí pak jejich pro dobytky jejich, i pro statky jejich, a pro všecka hovada jejich.
⁴ Podměstí pak měst, kteráž dáte Levítům, vzdálí budou ode zdi městské na tisíc loktů zevnitř vůkol.
⁵ Protož vyměříte vně za každým městem na východ slunce dva tisíce loktů, na poledne též dva tisíce loktů, také na západ dva tisíce loktů, i na půlnoci dva tisíce loktů, tak aby bylo město v prostředku. Ta bude míra podměstí měst jejich.
⁶ Z těch pak měst, kteráž dáte Levítům, oddělíte šest měst k útočišti, aby tam utekl, kdož by někoho zabil; a k těm přidáte jim ještě čtyřiceti dvě města.
⁷ I bude všech měst, kteráž dáte Levítům, čtyřiceti osm měst i s podměstími jejich.
⁸ Těch pak měst, kteráž dáte z vladařství synů Izraelských, od těch, kteříž více mají, více vezmete, a od těch, kteříž méně mají, méně vezmete; jedno každé pokolení vedlé velikosti dědictví, jímž vládnouti budou, dá z měst svých Levítům.
⁹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- ¹⁰ Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když přejdete Jordán, a vejdete do země Kananejské,
¹¹ Vybérete sobě města, a ta města budete míti k utíkání, aby tam utekl ten, kterýž by někoho zabil z nedopatření.
¹² A budou vám ta města k útočišti před přítelem, aby neumřel ten, kdož zabil, dokudž by se nepostavil před shromážděním k soudu.
¹³ Z těch tedy měst, kteráž dáte, šest měst k útočišti míti budete.
¹⁴ Tři města dáte před Jordánem, též tři města dáte v zemi Kananejské; i budou města útočiště.
¹⁵ Synům Izraelským i příchozímu, i podruhu mezi nimi bude těch šest měst k útočišti, aby tam utekl, kdož by koli ranil někoho z nedopatření.
¹⁶ Jestliže by pak železem ranil někoho, tak až by umřel, vražedník jest; smrtí umře vražedník takový.
¹⁷ Pakli by hodě kamenem, jímž by mohl zabiti, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedník jest; smrtí umře vražedník takový.
¹⁸ Pakli by hodě dřevem, kterýmž by mohl zabiti, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedník jest; smrtí umře vražedník takový.
¹⁹ Přítel zabitého zabije vražedníka toho; kdyžkoli ho dostane, on sám zabije ho.
²⁰ Aneb jestliže by z nenávisti strčil někým, aneb shodil by něco na něho z úkladu, tak že by od toho umřel;

- ²¹ Aneb jestliže by z nepřátelství rukou udeřil někoho, tak že by umřel: smrtí umře bitec ten, vražedník jest; přítel zabitého zabije vražedníka toho, jakž ho nejprv dostane.
- ²² Jestliže by pak náhodou a ne z nepřátelství strčil někým, aneb shodil by na něho nějakou věc bez úkladu;
- ²³ Aneb jaký koli kámen, od něhož by umřítí mohl, shodil by na něj z nedopatření, tak že by umřel, nebyv s ním v nepřátelství, ani nehledaje zlého jeho:
- ²⁴ Tedy souditi bude shromáždění mezi bitcem a mezi přítelem zabitého vedlé soudů těchto.
- ²⁵ A vysvobodí shromáždění vražedníka toho z rukou přítele zabitého, a káže se jemu navrátiti shromáždění k městu útočiště jeho, do něhož utekl; i bude bydliti v něm, dokudž neumře kněz nejvyšší, kterýž pomazán jest olejem svatým.
- ²⁶ Jestliže by pak ten, kterýž zabil člověka, vyšel z mezí města útočiště svého, do něhož utekl,
- ²⁷ A přítel zabitého našel by jej vně, an přešel meze města útočiště svého, a zabil by přítel zabitého vražedníka toho, nebude vinen krví.
- ²⁸ Nebo v městě útočiště svého bydliti má, dokudž by neumřel kněz nejvyšší. Když by pak umřel kněz nejvyšší, navrátí se vražedník do země vládařství svého.
- ²⁹ A bude vám toto za ustanovení soudné v pronárodech vašich, ve všech příbytcích vašich.
- ³⁰ Kdož by koli měl na smrt vydati někoho, podlé vyznání svědků sáhne na vražedníka; ale jeden svědek nebude moci svědčiti proti někomu na smrt.
- ³¹ Nevezmete pak výplaty za člověka vražedníka, kterýž, jsa nešlechtný, jest smrti hoden, než smrtí ať umře.
- ³² Aniž také vezmete výplaty od toho, kterýž utekl do města útočiště svého, aby se navrátil k bydlení do země své, prvé než by umřel kněz,
- ³³ Abyste nepoškrvnili země, v níž jste. Nebo krev taková poškrvnila by země, aniž také země očištěna býti může od krve, kteráž jest vylita na ní, jedině krví toho, kterýž vylil ji.
- ³⁴ Protož nepoškrvňujte země, v kteréž bydlíte, kdežto já přebývám; nebo já Hospodin přebývám u prostřed synů Izraelských.

KAPITOLA 36

Přistoupili pak starší z čeledi synů Galád, syna Machir, syna Manassesova, z čeledi synů Jozefových, a mluvili před Mojžíšem a před knížaty předními z synů Izraelských,

² A řekli: Tobě pánu mému přikázal Hospodin, abys losem dal zemi v dědictví synům Izraelským; přikázáno jest také pánu mému od Hospodina, aby dal dědictví Salfada, bratra našeho, dcerám jeho.

³ Kteréž jestliže někomu z pokolení synů Izraelských, kromě z pokolení svého, dány budou za manželky, odejde dědictví jejich od dědictví otců našich, a přidáno bude k dědictví pokolení toho, do kteréhož by se vdaly, a tak z losu dědictví našeho ubude.

⁴ A když budou mít synové Izraelští léto milostivé, připojeno bude dědictví jejich k dědictví pokolení toho, do kteréhož by se vdaly, a tak od dědictví pokolení otců našich odtrženo bude dědictví jejich.

⁵ Tedy přikázal Mojžíš synům Izraelským podlé řeči Hospodinovy, řka: Dobře pokolení synů Jozefových mluví.

⁶ To jest, což přikázal Hospodin o dcerách Salfadových, řka: Za kohož se jim líbiti bude,

necht' se vdatí, však v čeledi domu otce svého at' se vdávají,

⁷ Aby nebylo přenášáno dědictví synů Izraelských z pokolení na pokolení; nebo synové Izraelští jeden každý přídržeti se bude dědictví pokolení otců svých.

⁸ A každá dcera z pokolení synů Izraelských, kteráž by měla dědictví, za někoho z čeledi pokolení otce svého vdá se, aby vládli synové Izraelští jeden každý dědictvím otců svých,

⁹ Aby nebylo přenášáno vládařství z jednoho pokolení na druhé pokolení, ale jeden každý z pokolení synů Izraelských dědictví svého přídržeti se bude.

¹⁰ Jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinily dcery Salfadovy.

¹¹ Nebo Mahla, Tersa a Hegla, Melcha a Noa, dcery Salfad, vdaly se za syny strýců svých.

¹² Do čeledi synů Manasse, syna Jozefova, vdaly se, a zůstalo dědictví jejich při pokolení čeledi otce jejich.

¹³ Tato jsou přikázání a soudové, kteréž přikázal Hospodin skrze Mojžíše synům Izraelským, na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu.

For other languages please go to **www.wordproject.org**